

Nr 157

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående ratifikation av konsularkonvention mellan Sverige och Frankrike; given Stockholms slott den 11 mars 1955.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att på sätt, varom föredragande departementschefen hemställt, godkänna ratifikation av en konsularkonvention mellan Sverige och Frankrike.

GUSTAF ADOLF

Östen Undén

Propositionens huvudsakliga innehåll

Konventionen reglerar i förhållandet mellan Sverige och Frankrike vilken immunitet och vilka privilegier som skola tillkomma konsulerna samt omfattningen av konsulernas behörighet i olika hänseenden.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11 mars 1955.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anmäler ministern för utrikes ärendena fråga om ratifikation av en den 5 mars 1955 undertecknad svensk-fransk konsularkonvention och anför:

Med propositionen nr 143 till 1954 års riksdag förelades riksdagen för ratifikation ett bosättnings- och sjöfartsavtal mellan Sverige och Frankrike. Inledningsvis lämnades i propositionen med utgångspunkt från den handelstraktat och den sjöfartstraktat som den 30 december 1881 avslutades mellan de Förenade Konungarikena Sverige och Norge, å ena sidan, och Frankrike, å andra sidan, en kortfattad redogörelse för utvecklingen av avtalsförhållandena mellan Sverige och Frankrike på ifrågavarande områden. Av redogörelsen framgick att, sedan den svenska regeringen på grund av vissa påfallande brister i nyssnämnda äldre, alltjämt i kraft varande traktater, tagit initiativ till förhandlingar med den franska regeringen, dessa till en början lett till avslutandet av det nya bosättnings- och sjöfartsavtalet. Detta godkändes för ratifikation av riksdagen den 28 april 1954, men någon utväxling av ratifikationsinstrument har ännu icke kunnat ske, då det franska parlamentet icke slutbehandlat ärendet. Avtalet har följaktligen ännu icke trätt i kraft.

Parallellt med förhandlingarna om bosättnings- och sjöfartsavtalet inleddes på förslag av det franska utrikesministeriet förhandlingar om en konsularkonvention, avsedd att ersätta de i 1881 års sjöfartstraktat inrymda bestämmelserna om konsulers ställning och uppgifter. Dessa senare bestämmelser är knapphändiga och innehåller, förutom vissa stadganden om konsuls befattning med ärenden rörande sjöfarten, blott en mestgynnadnationsklausul som, under villkor av reciprocitet, är tillämplig ifråga om konsuls »privilegier, behörigheter och friheter».

Sedan på ömse sidor upprättade utkast till konsularkonvention utbyttts genom beskickningens i Paris försorg, ägde förhandlingar rum i Paris i juni—juli 1953 samt i mars och juli 1954. Dessa förhandlingar leddes från

svensk sida av chefen för utrikesdepartementets rättsavdelning, utrikesrådet Sture Petrén.

Förhandlingarna resulterade i en svensk-fransk konsularkonvention, om vars undertecknande för Sverige Kungl. Maj:t den 25 februari 1955 beslutat. Densamma skall ratificeras. Konventionen och ett därtill anslutet signaturprotokoll är såsom bilagor fogade till statsrådsprotokollet.

Angående innehållet i konventionen, vars franska originaltext har vitsord, må här anföras följande.

Kap. I innehåller bestämmelser rörande konventionens tillämpningsområde samt vissa definitioner av i konventionstexten förekommande uttryck. Enligt *art. 1* är konventionen för Sveriges del tillämplig på hela det svenska statsområdet. I vad avser Frankrike skall densamma tillämpas i moderlandet, i Franska Unionens övriga områden med undantag av de med Frankrike associerade staterna i Indokina, samt i de stater och områden, för vilkas internationella förbindelser Frankrike ansvarar. Härmed avses för närvarande Marocko, Tunisien och Saar.

I *art. 2* definieras vissa tekniska uttryck, vilka sedermera återkommer i följande artiklar. Sålunda benämnes den stat som utnämner konsul att tjänstgöra i den andra staten »utsändande stat», medan den stat inom vars område konsul utövar sin verksamhet benämnes »mottagande stat». Konsul kan vara antingen »karriärkonsul», d. v. s. medborgare i den utsändande staten och av densamma avlönad statstjänsteman, eller »honorärkonsul», vilken kan vara medborgare i vilken stat som helst, samt vid sidan av sin konsulära tjänst utöva ett yrke eller idka näring. Därjämte definieras den term, som betecknar de franska honorära konsulära representanterna i Sverige, »konsularagent», varmed förstås person, som av karriärkonsul erhåller i uppdrag att fullgöra vissa konsulära uppgifter. Han kan vara medborgare i vilken stat som helst samt utöva ett yrke eller idka näring vid sidan av sin konsulära tjänst. Personalen på ett konsulat indelas i konsul och konsulattjänstemän. Med konsulattjänsteman förstås person som fullgör en underordnad konsulär syssla och som icke utövar annat yrke eller bedriver annan vinstbringande verksamhet. Dock har uttryckligen från ifrågavarande kategori undantagits chaufförer eller personal som uteslutande sysselsättes med hushållsgöromål. Beträffande denna personal kan således konventionens bestämmelser ej i något avseende åberopas.

Kap. II handlar om konsuls erkännande och om konsulatdistrikt. I *art. 3* fastställes sålunda vardera av de fördragsslutande staternas rätt att i den andra statens städer, hamnar eller andra orter upprätta konsulat. Den mottagande staten har emellertid rätt att motsätta sig att konsulat upprättas på ort, där det förut icke finnes konsulat, ävensom rätt att fastställa distrikt eller kvarter inom en given ort, där det icke anses önskvärt att konsulat inrättas. Med detta stadgande har den mottagande statens myndigheter således beretts möjlighet att vid konsulats upprättande taga hänsyn till exempelvis förefintliga bestämmelser om militärt skyddsområde.

I fråga om konsuls mottagande stadgas i *art. 4*, att konsul med ställning

såsom chef för konsulat av den mottagande staten skall givas exekvatur utan dröjsmål. Exekvatur får ej vägras eller återtagas annat än av synnerliga skäl. För övriga konsulter gäller, att det skall tillåtas dem att fullgöra sina konsulära uppgifter, så snart den mottagande staten erhållit underrättelse om deras utnämning. I *art. 5* stadgas möjlighet för den utsändande staten att för konsulära uppgifter använda en eller flera av medlemmarna av sin hos den mottagande staten ackrediterade diplomatiska representation. *Art. 6* fastställer konsuls och konsulattjänstemans rätt att tillfälligt såsom tillförordnad fullgöra åligganden som normalt åvilar konsul med ställning såsom chef för konsulat. Därvid förutses, att konsulatchefen avlidit eller på grund av sjukdom eller av andra skäl är förhindrad att tjänstgöra. I *art. 7* fastställles karriärkonsuls rätt att inom sitt distrikt tillsätta konsularagenter. *Art. 8* stadgar skyldighet för konsul med ställning såsom chef för konsulat att meddela den mottagande statens myndigheter konsulattjänstemännens namn och adresser.

Kap. III handlar om konsulats och konsulatspersonals immunitet och privilegier. I *art. 9* fastslås, att den utsändande staten skall ha rätt att förvärva och äga den fasta egendom i den mottagande staten som erfordras för upprättande av konsulat eller för ämbetsbostad åt karriärkonsul. Vidare angives, att de byggnader och lokaler som är i den utsändande statens ägo och som av densamma användes för nyssnämnda ändamål skall vara undantagna från sådana skatter och andra avgifter, som i den mottagande staten åvilar byggnader eller från dem härrörande inkomster.

I *art. 10* stadgas förbud för den mottagande staten att av den utsändande staten utkräva någon skatt eller annan påлага på grund av dess nyttjande av byggnader eller lokaler som användes såsom konsulatskansli eller såsom bostad åt karriärkonsul. Enligt *art. 11* skall konsulatchef äga rätt att anbringa den utsändande statens riksvapen på konsulatets yttermur ävensom hissa och föra den utsändande statens flagga. *Art. 12* föreskriver, att konsulats arkiv och alla andra konsulära handlingar eller register skall vara okränkbara samt att den mottagande statens myndigheter ej under någon förevändning skall kunna undersöka eller beslagtaga dem. Arkiven och övriga handlingar skall emellertid hållas helt avskilda från utrymmen som utnyttjas för bostadsändamål. I artikeln fastslås ytterligare karriärkonsuls rätt att kommunicera med sin regering eller med den beskickning under vilken han lyder, också med tillhjälp av chiffer samt med användande av egen kurir. All sådan korrespondens skall vara okränkbar. Även honorärkonsuls och konsularagents rätt att fritt kommunicera med de myndigheter, under vilka de lyder, fastslås. För dem stadgas emellertid i konventionen ingen rätt att använda chiffer eller kurir. *Art. 13* innehåller i vad avser konsulats immunitet den huvudregeln, att den mottagande statens polis eller annan myndighet icke utan konsulatchefens medgivande må beträda konsulatets lokaler. Till verkställande av ett i laga ordning tillkommet förordnande eller beslut samt efter tillstånd av den mottagande statens utrikesminister, må dock polisundersökning företagas även utan att konsulat-

chefens medgivande erhållits. I händelse av brand eller svår olyckshändelse eller då ett brott håller på att begås eller just har begåtts äger polisen eller annan myndighet utan formaliteter beträda främmande makts konsulatlokaler. Likaså må polisen intränga i lokalerna för att gripa den som söker undfly rättvisan och som tagit sin tillflykt till ett konsulat. Artikeln avslutas med ett stadgande, att de bestämmelser densamma innehåller icke må tolkas såsom ett erkännande av någon asylrätt. Oberoende av frågan huruvida rätt att bevilja asyl skall anses tillkomma beskickningar, fastslås sålunda i nu ifrågavarande sammanhang att någon asylrätt icke tillerkännes konsulat.

I *art. 14* fastställs konsuls immunitet i vad avser utskrivning och rekvisition av lösören. Dylig immunitet skall förutom av karriärkonsul också åtnjutas av honorärkonsul, konsularagent och konsulattjänsteman vilka är medborgare i den utsändande staten. Nu nämnda befattningshavares bostäder samt konsulatlokalerna och där befintliga lösören skall även vara undantagna från alla militära rekvisitioner, pålagor och inkvarteringar. *Art. 15* återger den folkrättsliga princip, enligt vilken konsulter, konsularagenter och konsulattjänstemän, av vilken nationalitet de vara må, icke såvitt angår deras handlande i tjänsten är underkastade den mottagande statens domstolars eller administrativa myndigheters domsrätt. För karriärkonsul stadgas i *art. 16* en längre gående personlig immunitet, i det han undantages från anhållande utom för det fall att han gripes på bar gärning; han kan vidare häktas endast om han gjort sig skyldig till ett så allvarligt brott att han enligt den mottagande statens lag kan därför ådömas frihetsstraff i fyra år. I *art. 17* föreskrives, att konsulatpersonalen icke kan åläggas att vittna inför den mottagande statens domstolar angående sin verksamhet i den konsulära tjänsten eller att förete arkivhandlingar eller andra konsulära handlingar. *Art. 18* undantager karriärkonsul, hans maka och minderåriga barn som vistas hos honom från bestämmelser i den mottagande staten beträffande uppehållstillstånd samt registrering och kontroll av utlänningar. Därjämte stadgas, att nämnda personer icke kan utvisas.

Art. 19—22 behandlar konsulers, konsularagenters och konsulattjänstemäns privilegier i beskattningshänseende och i fråga om tullar. *Art. 19* stadgar beträffande samtliga dessa privilegier att desamma beviljas under förbehåll om en effektiv tillämpning av ömsesidighetsprincipen. Föreskrifter av sådant innehåll återfinnes i åtskilliga av Frankrike på senare tid ingångna avtal, bl. a. i det nya svensk-franska bosättnings- och sjöfartsavtalet (se *art. 3* och *4* i detta avtal, s. 15 i propositionen nr 143 till 1954 års riksdag). Ursprungligen har nu ifrågavarande föreskrifter tillkommit för att komplettera klausuler om behandling såsom mest gynnad nation, vilken funktion de även har i det svensk-franska bosättnings- och sjöfartsavtalet. Då två stater utfäster sig att i något hänseende tillerkänna varandra behandling som mest gynnad nation, kan det nämligen te sig lämpligt att denna utfästelse göres beroende av att full ömsesidighet tillämpas. I så fall kan den stat, som vill återöppna klausulen om behandling som mest

gynnad nation, icke göra detta utan att själv bevilja fördragsparten samma förmån som denna beviljat den tredje stat, med vilken jämförelse sker. Ett förbehåll om effektiv tillämpning av ömsesidighetsprincipen har emellertid i fransk praxis befunnits lämpligt även i avtal, varest någon bestämmelse om behandling såsom mest gynnad nation icke ingår. Tydligen får förbehållet därvid icke samma funktion som förut nämnts, eftersom någon jämförelse med vilka förmåner som beviljas tredje stat icke är i fråga. Förbehållet blir emellertid av betydelse för det fall att de båda fördragsslutande staternas lagstiftning i det hänseende varom i avtalet är fråga icke är alldeles lika utformad och till följd härav den ena staten icke kan tillerkänna den andra lika stora förmåner som denna är i stånd att tillhandahålla. Verkan av förbehållet blir då att den förra staten icke kan på avtalet grunda anspråk på förmånligare behandling än som kommer den senare staten till del. I betraktande av att skatte- och tullagstiftningen ofta är mycket olika utformad i olika länder, är det tydligt att ett förbehåll med nu angiven verkan kan vara på sin plats när det gäller beviljandet av privilegier inom denna lagstiftnings område.

Art. 20 stadgar befrielse från direkta och personliga skatter i den mottagande staten för karriärkonsul, ävensom för konsulattjänsteman som tjänstgör under karriärkonsul och som är medborgare i den utsändande staten. Från den nu nämnda allmänna skattebefrielsen för karriärkonsul och vissa konsulattjänstemän stadgas emellertid betydelsefulla undantag. Befrielsen omfattar sålunda icke skatt som åvilar fast egendom, ej heller skatt som hänför sig till innehav av mer än en bostad. Av sistnämnda bestämmelse följer att ifrågavarande svenska befattningshavare i Frankrike endast för en bostad kan göra anspråk på befrielse från skatt som i Frankrike åvilar själva innehavet av bostad. Befrielsen enligt art. 20 gäller ej heller skatt på inkomst från källa inom den mottagande staten, exempelvis den svenska kupongskatten. Vidare undantages skatt på kapital, nedlagt i industriellt eller kommersiellt företag inom den mottagande staten, ävensom skatt på vinst vid realisation av sådan investering eller vid försäljning av fast egendom, belägen inom den mottagande staten. Slutligen omfattar befrielsen ej heller sådan skatt som har karaktären av vederlag för en lämnad prestation eller som utgår såsom ersättning för förbättringar av allmänna anordningar inom visst område. Sistnämnda stadgande överensstämmer med ett motsvarande förbehåll inrymt i art. 9 och 10, vilka innehåller bestämmelser om den utsändande statens rätt att förvärva och inneha fast egendom för konsulatändamål i den mottagande staten. Ytterligare föreskrives i art. 20, att karriärkonsul och konsulattjänsteman, som tjänstgör under karriärkonsul och som är medborgare i den utsändande staten, skall åtnjuta befrielse från skatt på ägande eller nyttjande av fordon, lustfartyg och luftfartyg samt på radio- och televisionsapparater. Slutligen innehåller art. 20 ett stadgande av innebörd att skattebefrielse icke medges för arvskatt eller kvarlåtenskapsskatt eller för skatter eller stämpelavgifter utgående vid överlåtelse av fast eller lös egendom.

Art. 21 behandlar konsulers privilegier i vad gäller införseltullar. Sålunda stadgas, att konsul, konsularagent och konsulattjänsteman, vilka är medborgare i den utsändande staten, vid sin första ankomst till den mottagande staten skall vara befriade från tull eller annan importavgift för bohag, avsett att nyttjas av dem själva eller av deras familjer. Vad beträffar motorfordon, lustfartyg och luftfartyg gäller tillfällig frihet från tull och importavgifter blott för karriärkonsul och detta för den tid vederbörande tjänstgör i den mottagande staten. I *art. 21* stadgas slutligen skyldighet för såväl den utsändande staten som för dess konsul, konsularagenter och konsulattjänstemän att, i den mån så erfordras enligt den mottagande statens lagstiftning, trafikförsäkra dem tillhöriga fordon i vad avser skada som vållas tredje man. I *art. 22* tillförsäkras den utsändande staten frihet från tull- och införselavgifter för kontorsmateriel och andra föremål, som tillställas konsulat för tjänstebruk. Kap. III avslutas med en allmänt hållen föreskrift, *art. 23*, enligt vilken konsul i sin egenskap av officiell representant för den utsändande staten skall åtnjuta särskilt skydd och hänsynstagande från de tjänstemän i den mottagande staten, med vilka han har officiella förbindelser.

Kap. IV innehåller bestämmelser om konsuls befogenheter. I *art. 24* fastslås en generell behörighet för konsul och konsularagent att bevaka och försvara den utsändande statens medborgares rättigheter och intressen i den mottagande staten, ävensom den konsul och konsularagent tillkommande rätten att i detta syfte hänvända sig till vederbörande myndigheter inom sina distrikt och, om den utsändande staten saknar diplomatisk representation i den mottagande staten, till dennas regering. I *art. 25* fastställs konsuls och konsularagents rätt att fritt kommunicera med medborgare i den utsändande staten samt att bistå dessa inför de lokala myndigheterna. *Art. 26* handlar om konsuls och konsularagents befogenheter när det gäller att bistå medborgare i den utsändande staten, som anhålles, häktas eller avtjänar frihetsstraff. Till en början föreskrives sålunda att konsul och konsularagent skall kunna begära att av vederbörande myndigheter erhålla uppgifter om medborgare i den utsändande staten som är intagna i häkte eller fångvårdsanstalt, utom i fall då de intagna motsätter sig detta. Vidare stadgas skyldighet för den mottagande statens myndigheter att omedelbart underrätta konsul och konsularagent, därest anhållen eller häktad begär att så skall ske. Därjämte skall konsuln givas tillfälle att besöka anhållen eller häktad och samtala med honom. Detsamma skall gälla, därest medborgare i den utsändande staten avtjänar frihetsstraff. *Art. 27—28* innehåller bestämmelser angående konsuls och konsularagents allmänna behörighet i övrigt. Sålunda skall de bl. a. äga att upprätta och inregistrera civilståndshandlingar rörande den utsändande statens medborgare samt att i den form som föreskrives i den utsändande statens lag upprätta handlingar och kontrakt som gäller egendom befintlig i eller transaktioner avsedda att utföras i den utsändande staten eller i tredje stat, eller vilka är avsedda att få rättsliga verkningar i den utsändande staten eller i tredje stat. Därjämte äger konsul

och konsularagent föra matrikel över medborgare i den utsändande staten, förse dem med pass, laissez-passer eller andra identitetshandlingar, utfärda viseringar, mottaga förklaringar samt uppsätta, översätta och legalisera handlingar. *Art. 29* stadgar skyldighet för den mottagande staten att utse myndighet, som för dess övriga myndigheters räkning skall kunna bestyrka konsulers och konsularagents namnteckningar. Samma myndighet skall därjämte för konsuls räkning kunna bestyrka den mottagande statens övriga myndigheters underskrifter på handlingar. I *art. 30* uppräknas konsul tillkommande befogenheter, som kan röna inflytande av särskilda överenskommelser mellan de fördragsslutande parterna. Hit hör bl. a. behörighet att i enlighet med den utsändande statens lagstiftning anordna förmynderskap för omyndiga medborgare i denna, att delgiva domstolshandlingar eller andra handlingar i civil- och handelsmål, att upptaga bevis för den utsändande statens domstolars räkning samt att mottaga depositioner.

I *kap. V* behandlas konsuls befattning med utredning av dödsbon. I den inledande *art. 31* stadgas skyldighet för de lokala myndigheterna att omedelbart underrätta vederbörande konsul, då medborgare i den utsändande staten avlidit.

Art. 32 innehåller konventionens huvudregel rörande konsuls befogenheter vid utredning av dödsbon. Sålunda stadgas däri, att konsul äger rätt att, även i frånvaro av uttrycklig fullmakt, städse företräda medborgare i den utsändande staten, som ej är bosatt i den mottagande staten och ej är där företrädd genom utsett ombud, så snart person avlidit efterlämnande egendom till vilken ifrågavarande medborgare i den utsändande staten har rätt eller på vilken han reser anspråk. Den avlidnes medborgarskap saknar således i detta sammanhang betydelse. Om den bortovarande senare själv skulle bevaka sina intressen eller utse eget ombud, skall emellertid konsuls behörighet att företräda honom upphöra. I *art. 33* föreskrives att, i fall där konsul utövar sina befogenheter som ombud för dödsbodelägare, han i denna egenskap skall vara underkastad den mottagande statens lagstiftning och lyda under dess domstolar på samma sätt som medborgare i samma stat. Konsuln kan således i denna egenskap icke åberopa någon immunitet. I *art. 34* stadgas rätt för konsul att ensam ombesörja bouppteckning och andra åtgärder i samband med omhändertagandet av egendom som efterlämnas av medborgare i den utsändande staten vilka såsom sjöfolk eller passagerare på fartyg hemmahörande i samma stat avlider i hamn, i land efter landstigning eller ombord.

Kap. VI behandlar konsuls och konsularagents befattning med ärenden rörande sjöfarten. I *art. 35* fastställes deras rätt att, sedan fartyg förande den utsändande statens flagga inklarats i hamn i den mottagande staten, obehindrat besöka detsamma och förhöra befälhavaren och medlemmarna av besättningen, granska skeppspapperen, upptaga förklaringar angående fartygets resa samt för den utsändande statens räkning avlämna alla slags handlingar, som erfordras för fartygets vidare färd. I artikeln stadgas därjämte en motsvarande ovillkorlig rätt för fartygets befälhavare och besätt-

ningsmedlemmar att träda i förbindelse med konsul och att uppsöka konsulat.

Art. 36 fastslår konsuls och konsularagents uteslutande rätt att vidtaga åtgärder för upprätthållandet av inre ordning och disciplin ombord på fartyg, hemmahörande i den utsändande staten. Vidare föreskrives här, att konsuln eller konsularagenten äger själv avgöra alla tvister mellan befälhavaren och övriga ombordanställda. Konsuls och konsularagents rätt att utöva sina av den utsändande staten fastställda befogenheter i vad avser sjömäns anställande, inställelse ombord, avskedande och avmönstring bekräftas ävenledes. Enligt *art. 37* skall den mottagande statens myndigheter icke befatta sig med någon händelse ombord på fartyg, hemmahörande i den utsändande staten, eller vidtaga någon laga åtgärd med anledning av brott som begåtts ombord. Från denna bestämmelse stadgas emellertid en rad väsentliga undantag. De lokala myndigheterna skall sålunda kunna ingripa därest konsul eller, i brådskanle fall, fartygets befälhavare, framför begäran härom och likaledes därest fråga är om oroligheter av den art att lugnet och allmänna ordningen i land eller i hamnen störes eller den allmänna hälsovården och säkerheten äventyras. Vidare har de lokala myndigheterna tillerkänts behörighet att ingripa om grovt brott begåtts ombord, varmed i Sverige förstas brott, varå kan följa frihetsstraff i fyra år, och i Frankrike brott, varå kan följa sådant straff i tre år. Slutligen skall de lokala myndigheterna kunna ingripa, om personer icke tillhörande besättningen är inblandade eller om saken gäller medlemmar av besättningen, som är medborgare i den mottagande staten, och det icke rör sig om blott överträdelser av disciplinreglementet ombord. Ingripande av de lokala myndigheterna skall föregås av underrättelse till konsuln i så god tid att denne kan närvara vid den tillämnade åtgärden. Det stadgas emellertid vidare uttryckligen, att bestämmelserna i förevarande artikel icke får åberopas, då fråga är om tillämpningen av den mottagande statens lagstiftning och föreskrifter angående tullar, hälsovården eller kontrollåtgärder i övrigt som rör ordningen i hamn, varors beskaffenhet eller utlänningars inresa.

Art. 38 handlar om konsuls och konsularagents befogenheter att ingripa då besättningsmedlem rymt från fartyg hemmahörande i den utsändande staten. Sålunda stadgas, att konsuln äger låta fasttaga och återsända ombord sjöman eller annan medlem av besättningen som rymt på den mottagande statens territorium, dock endast under förutsättning att besättningens styrka eljest skulle vara otillräcklig för att säkra fartygets möjlighet att fortsätta sin färd. Konsuln skall skriftligen hänvända sig till vederbörande lokala myndigheter och styrka, att den efterlyste är medlem av besättningen och att hans närvaro ombord är nödvändig för att fartyget skall kunna fortsätta sin resa. En sålunda styrkt framställning åligger det den mottagande statens myndigheter att efterkomma, med förbehåll dock för tillämpningen av den mottagande statens i lag givna bestämmelser rörande asylrätten. Därjämte stadgas att, om rymlingen begått brott i land, den lokala myndigheten kan låta anstå med hans återförande till dess dom över

brottet avkunnats och denna helt verkställt. Slutligen stadgas undantag från bestämmelserna om återförande av rymling för det fall att fråga är om medborgare i den mottagande staten. *Art. 39* behandlar konsuls behörighet att, i enlighet med den mottagande statens i lag givna föreskrifter, mottaga förklaringar och uppsätta handlingar avseende bl. a. fartygs registrering eller avregistrering i den utsändande staten, utrustning eller uppläggning av fartyg hemmahörande i den utsändande staten samt registrering av förändringar beträffande äganderätten till sådant fartyg ävensom beträffande inteckningar eller andra sakrätter som åvilar detsamma. *Art. 40* innehåller regler för det fall att fartyg hemmahörande i den utsändande staten förliser eller strandar vid den mottagande statens kust. De lokala myndigheterna skall i sådant fall så snart som möjligt underrätta vederbörande konsul eller konsularagent. Konsuln tillerkännes vidare behörighet att med de lokala myndigheternas hjälp leda alla åtgärder som hänför sig till fartygets bärgning och han äger att i redarens frånvaro vidtaga alla lämpliga anstalter i fråga om fartyget. Vidare stadgas, att de lokala myndigheternas medverkan i bärgningsarbetet icke skall få giva anledning till uppbärande av några avgifter från deras sida utöver ersättning för direkta utgifter i samband med bärgningsarbetet samt avgifter som under motsvarande omständigheter skulle ha uttagits också av fartyg hemmahörande i den mottagande staten. Slutligen föreskrives, att last och annan egendom, som kan ha räddats vid förlisning, icke får beläggas med tull och importavgifter annat än om den införes till förbrukning i den mottagande staten. *Art. 41* stadgar behörighet för konsul och konsularagent att, efter samtycke av de lokala myndigheterna, på motsvarande sätt omhändertaga vrakgods, vilket påträffas inom den mottagande staten och som tillhör medborgare i den utsändande staten eller fartyg hemmahörande därstädes. Förutsättning härför är dock, att ägaren till godset eller annan rättsägare ej själv är i tillfälle att bevaka sin rätt. Enligt *art. 42* äger konsul slutligen reglera skador vid haveri med fartyg hemmahörande i den utsändande staten. Förutsättningar härför är likväl, att icke annat avtalats mellan redaren, lastens ägare och försäkringsgivaren och att icke medborgare i den mottagande staten eller i tredje stat är berörda av skadorna.

Under rubriken »slutbestämmelser» har i *art. 43—46* sammanförts vissa stadganden, delvis av formell natur, som icke kunnat inrangeras under de föregående kapitelrubrikerna. *Art. 43* innehåller ett allmänt stadgande, enligt vilket konsul i överensstämmelse med folkrättens regler skall äga fullgöra alla uppgifter, som av den mottagande staten godkännes såsom överensstämmande med rådande sedvänjor i fråga om konsulatväsen. Därjämte fastställs konsuls behörighet att för vidtagna ämbetsåtgärder uppbära avgifter i den utsträckning sådana föreskrives i den utsändande statens lagstiftning. I *art. 44* stadgas, att tvist rörande tillämpning eller tolkning av konventionen vilken icke kunnat lösas på diplomatisk väg eller i enlighet med gällande svensk-franska förliknings- och skiljedomstraktat skall kunna hänskjutas till den internationella domstolen. I *art. 45* bestäm-

mes att vid ikraftträdandet av konventionen vissa äldre överenskommelser skall upphöra att gälla i vad avser områden för vilka konventionen äger tillämpning. Följande bestämmelser omfattas av detta stadgande, nämligen deklARATIONEN om ömsesidigt utlämnande av förrymt sjöfolk, undertecknad i Paris den 15 maj 1856, artiklarna 9—12 i 1881 års svensk-norsk-franska sjöfartstraktat, deklARATIONEN den 19 maj 1886 angående utbetalandet av sjömän tillkommande hyra ävensom behandlingen av deras kvarlåtenskap samt ministeriella noter angående tullfri införsel av vissa konsulatrekvisita, utväxlade i Paris den 25 juni, 23 och 31 juli 1900.

Slutligen föreskrives i *art. 46*, att konventionen skall träda i kraft på dagen för ratifikationsinstrumentens utväxling samt förbli i kraft till dess endera parten uppsäger densamma, varvid ett års uppsägningstid skall gälla.

Departementschefen

Som av den föregående redogörelsen framgår, innehåller den föreliggande konventionen detaljerade bestämmelser rörande omfattningen av konsulers immunitet och privilegier samt deras behörighet att i olika situationer inskrida till förmån för den stat som utnämnt konsuln eller för medborgare i denna. Sedan det andra världskrigets slut har ett flertal sådana bilaterala konsularkonventioner upprättats mellan skilda stater. För Sveriges del ingicks en konsularkonvention med Storbritannien den 14 mars 1952, vilken trädde i kraft den 24 september 1952, och förhandlingar pågår med Amerikas Förenta Stater om ersättande av 1910 års konsularkonvention mellan Sverige och nyssnämnda stat med en ny, mera tidsenlig överenskommelse. Även Frankrike har under efterkrigsperioden varit inriktat på att upprätta nya avtal av detta slag. Sålunda har den 31 december 1951 undertecknats en konsularkonvention mellan Frankrike och Storbritannien, vilken sedermera trätt i kraft, och Frankrike bedriver för närvarande förhandlingar i samma syfte med bl. a. Italien. I betraktande av vad som nu anförts, har det förefallit naturligt att, vid den modernisering av de traktatmässiga förbindelserna mellan Sverige och Frankrike som berörts i det föregående, även utsträcka denna till det konsulära området.

Den nu ifrågakommande svensk-franska konventionen skiljer sig i sina huvuddrag icke från den ovannämnda svensk-brittiska konsularkonventionen, vilken förelades riksdagen med propositionen nr 169 till 1952 års riksdag. De olikheter som förekommer är huvudsakligen betingade av skiljaktigheter i brittisk och fransk lagstiftning eller sedvänja. På vissa punkter torde likväl ett närmare klagörande av den nu aktuella texten vara befogat.

Kap. I i konventionen, som behandlar dess tillämpningsområde och innehåller definitioner av vissa i konventionen förekommande uttryck, torde icke påkalla några kommentarer i detta sammanhang.

Detsamma gäller stadgandena i *kap. II*, som behandlar frågor i samband med konsuls erkännande och konsulatdistrikt. Bestämmelserna i detta kapitel överensstämmer i huvudsak med de sedvänjor som för närvarande iakttages på ifrågakommande områden.

Av de i *kap. III* intagna föreskrifterna om konsuls immunitet och privilegier bör *art. 9* uppmärksammas, vari stadgas rätt för den utsändande staten att förvärva fastighet som erfordras för konsulatändamål. Då enligt svensk rätt utländskt rättssubjekt icke äger förvärva fastighet utan Kungl. Maj:ts tillstånd, innebär stadgandet i fråga i likhet med motsvarande stadgande i den svensk-brittiska konventionen ett åtagande från svensk sida att lämna dylikt tillstånd, då fråga är om fastighet som erfordras för i detta fall franskt konsulat. I sammanhang härmed är emellertid att märka även den bestämmelse i *art. 3* enligt vilken den mottagande staten äger rätt att motsätta sig upprättandet av konsulat dels inom orter, där det överhuvud icke anses önskvärt att utländska konsulat inrättas, och dels inom distrikt eller kvarter på en viss ort, vilka man önskar skall vara fria från konsulära byggnader. Det i *art. 9* intagna stadgandet om att den utsändande statens förvärv av fastighet för konsulatändamål icke skall föranleda någon uppbörd till förmån för den mottagande staten motsvaras i vad gäller svensk rätt av en i samband med den svensk-brittiska konsularkonventionens tillkomst vidtagen ändring i stämpelförordningen (jfr SFS 1952: 318), enligt vilken Kungl. Maj:t under förutsättning av ömsesidighet må medgiva frihet från stämpel för köpehandling, på grund varav sökes lagfart å främmande stat tillhörig egendom som är avsedd för vederbörande stats beskickning eller konsulat härstädes.

I *art. 12* har intagits bestämmelser, enligt vilka karriärkonsul skall äga använda sig av chiffer och kurirpost. Dylika rättigheter har medgivits karriärkonsul också i den svensk-brittiska konsularkonventionen och motive-ras av det praktiska värde som desamma i vissa situationer kan äga för konsul. I *art. 13* inrymmes stadganden om konsulatlokalernas immunitet. I enlighet med allmänna folkrättsliga principer är denna mindre långt gående för konsulats lokaler än för beskicknings. Medan de senare under alla omständigheter torde åtnjuta immunitet gentemot de lokala myndigheternas ingripanden, kan polisen eller andra myndigheter under de i artikeln angivna förutsättningarna bereda sig tillträde till konsulat. Den avvägning som här skett mellan behovet av viss immunitet för konsulat och hänsyn till allmänna rättsskydds- och ordningsintressen förefaller lämplig. Den franska originaltextens uttryck för det beslut av myndighet som i normala fall erfordras, innan en polisundersökning av konsulats lokaler må företagas, »*mandat ou décision judiciaire*», torde i Sverige få anses innebära att av rätten meddelat förordnande enligt 28 kap. 4 § rättegångsbalken skall föreligga.

Den i *art. 14* föreskrivna befrielsen för konsul, konsularagent och konsulattjänsteman, vilka är medborgare i den utsändande staten, från civil och militär tjänsteplikt samt rekvisitioner står i överensstämmelse med rådande internationell praxis. Detsamma är förhållandet beträffande konsulatlokalernas och de konsulära bostädernas undantagande från rekvisitioner, pålagor eller inkvarteringar. Att märka är att något motsvarande undantag icke stadgas beträffande expropriation i den svenska expropriationslagstiftningens mening.

I *art. 15* bekräftas den folkrättsliga regeln att konsulatpersonal icke kan ställas till svars inför den mottagande statens domstolar eller administrativa myndigheter, såvitt gäller handlingar i tjänsten. Av stadgandet torde följa att, i vad angår handlingar eller förhållanden som icke rör deras tjänsteutövning, konsul och annan konsulatpersonal är underkastade den mottagande statens jurisdiktion. Enligt *art. 16* åtnjuter emellertid karriärkonsul en viss personlig immunitet utöver vad som nyss nämnts; sådan konsul må nämligen ej anhållas utom för det fall att han gripes på bar gärning, och han må icke häktas med mindre han gjort sig skyldig till grovt brott. Då enligt svensk rätt anhållande blott får ske, därest vederbörande också kan häktas för gärningen, torde av det sistnämnda stadgandet i konventionen följa, att karriärkonsul icke heller kan anhållas annat än för särskilt grova brott. Emellertid torde i övriga fall gripande i den mening 24 kap. 7 § rättegångsbalken angiver kunna ske, därest karriärkonsul påträffas under begående av brott. De i *art. 17* stadgade lättnaderna i fråga om karriärkonsuls vittnesmål i civilmål återfinnes i lagen den 3 februari 1911 angående viss lättnad för utländsk konsul i fråga om vittnesmåls avläggande och synes icke påkalla någon kommentar.

Vid utformandet av bestämmelserna i *art. 19—22* angående de finansiella privilegierna har måst beaktas att de båda fördragsslutande staternas skatte- och tullagstiftning i åtskilliga hänseenden är av inbördes olika struktur och följaktligen icke lånar sig annat än till mycket ungefärliga jämförelser. Det är mot denna bakgrund som i *art. 19* med avseende på *art. 20—22* intagits det förut berörda förbehållet om effektiv tillämpning av ömsesidighetsprincipen. Häri ligger en hänvisning till att det kan föreligga variationer i de båda staternas lagstiftning eller praxis, vilka kan föranleda endera staten att i ett eller annat hänseende tillämpa konventionen snävare än som närmast skulle följa av en strikt bokstavstolkning därav. Följden blir i så fall att den andra staten äger på motsvarande sätt begränsa de förmåner som beviljas enligt konventionen.

I *art. 20* följer därefter det centrala stadgandet att karriärkonsul ävensom konsulat tjänsteman, som tjänstgör under karriärkonsul och är medborgare i den utsändande staten, skall vara befriad från direkta och personliga skatter i den mottagande staten. Den i fråga om konsulat tjänstemän gjorda begränsningen till dem som tjänstgör under karriärkonsul har föranletts av att enligt 18 § 1 mom. kungl. förordningen den 26 juli 1947 om statlig inkomstskatt nu ifrågakarande skattefrihet i Sverige endast åtnjutes av personalen vid främmande makts lönade konsulat men däremot icke exempelvis av en lönad tjänsteman som tjänstgör under en honorärkonsul. I detta sammanhang må emellertid framhållas att enligt *art. 7* i gällande svensk-franska avtal för undvikande av dubbelbeskattnings av 1936 skatt på inkomst, som åtnjutes på grund av tjänst eller arbete i form av avlöning eller annan förmån från endera fördragsslutande staten, skall utgöras endast i den stat, varifrån förmånen utgår. Med stöd av sistnämnda bestämmelse kan sålunda en lönad svensk tjänsteman hos en svensk honorärkonsul i Frankrike göra

anspråk på att i Frankrike åtnjuta frihet från skatt på sin löneinkomst. På motsvarande sätt kan honorärkonsul själv göra anspråk på skattefrihet för de i form av avgifter för hans tjänsteåtgärder uppburna medel vilka han äger behålla för egen räkning.

Huvudregeln om nu ifrågavarande konsulatpersonals befrielse från direkta skatter i den utsändande staten är, såsom tidigare berörts, försedd med en rad undantag beträffande skatter för vilka endera eller båda de fördragsslutande staternas lagstiftning icke medger befrielse. Såvitt gäller i Sverige förekommande skatter, står den gränsdragning som här skett i saklig överensstämmelse med motsvarande föreskrifter i art. 16 i den svensk-brittiska konsularkonventionen av 1952. Med anledning av att inkomst från källa inom den mottagande staten generellt undantagits från skattebefrielse må påpekas att i detta hänseende den svenska lagstiftningen på en punkt är förmanligare för utländska karriärkonsuler än vad förhållandet är med den franska lagstiftningen och den därav betingade konventionsregeln. Enligt 1 § kungl. förordningen den 12 februari 1943 om kupongskatt jämförd med 18 § 1 mom. kungl. förordningen den 26 juli 1947 om statlig inkomstskatt är nämligen utländsk karriärkonsul i Sverige befriad från kupongskatt och från skatt på inkomst genom utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar, under det att svensk karriärkonsul i Frankrike har att erlagga motsvarande franska skatt, *taxe proportionnelle sur les revenus de valeurs mobilières*.

I art. 21 stadgas i första stycket att konsuler, konsularagenter och konsullattjänstemän, som är medborgare i den utsändande staten, skall åtnjuta tullfrihet i vad avser det bohag de medför vid sin första ankomst till den mottagande staten. Enligt 5 § b) tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 äger Konungen förordna om tullfrihet bl. a. för varor som införes av utländska karriärkonsuler. Till detta stadgande ansluter sig 23 § kungörelsen den 29 november 1929 med tillämpningsföreskrifter till tulltaxeförordningen, enligt vilken bl. a. lönad konsul åtnjuter tullfrihet för varor, som införes för hans eget eller för hans familjs behov. Den sålunda för karriärkonsuler stadgade tullfriheten, vilken icke är begränsad till att gälla endast för varor medförda vid den första ankomsten till Sverige, saknar direkt motsvarighet för annan konsular personal. Emellertid är att märka att enligt § 5 m) tulltaxeförordningen tullfrihet åtnjutes för brukade husgeråds- eller andra lösöreperseudlar, som inkommer för sådan persons räkning som inflyttar från utlandet. Eftersom vidare den i art. 21, första stycket, i konventionen stipulerade tullfriheten för konsular personal endast gäller bohag, som införes vid den första ankomsten till den mottagande staten, får det anses mellan den svenska lagstiftningen och konventionen föreligga en sådan ungefärlig överensstämmelse som enligt vad som förut sagts i samband med kommenterandet av art. 19 är tillräcklig. Den i art. 21, andra stycket, stadgade tullbefrielsen för karriärkonsul i fråga om motorfordon och luftfartyg upphör i enlighet med 24 § tillämpningskungörelsen till tulltaxeförordningen, därest transportmedlet avyttras tidigare än två år från införseln. Vad åter gäller

förhållandena i Frankrike, får där det tullfritt införda motorfordonet i princip icke utan erläggande av tull avyttras till annan än den som själv åtnjuter tullfrihet. Dessutom erfordras för sådan avyttring mot erläggande av tull särskilt tillstånd, och dylikt beviljas endast om ägaren innehåft motorfordonet minst 18 månader. I annat fall måste denne återutföra motorfordonet om han vill avyttra detsamma. Även de nu återgivna svenska och franska reglerna får anses utgöra sådana jämkningar i den i art. 21 andra stycket stipulerade tullfriheten vilka förutsatts i art. 19.

Av de i *kap. IV* upptagna stadgandena om konsuls allmänna befogenheter bör till en början uppmärksammas *art. 26*. Vad här stadgas om konsuls rätt att besöka och samtala med medborgare i den utsändande staten, som är anhållen eller häktad eller avtjänar frihetsstraff, överensstämmen i huvudsak med motsvarande föreskrifter i art. 19 i den svensk-brittiska konsularkonventionen och står liksom dessa i överensstämmelse med hithörande bestämmelser i strafflagens promulgationsförordning.

Art. 27 erfordrar en kommentar. I denna artikels första stycke fastställs till en början att konsul och konsularagent i överensstämmelse med den mottagande statens lagstiftning äger upprätta och inregistrera civilståndshandlingar rörande medborgare i den utsändande staten. Med den franska textens uttryck »*dresser les actes d'état civil*» avses icke blott införande i matrikel eller register av dödsfall, födselar, vigslar och andra förändringar i den utsändande statens medborgares civilstånd utan även, i vad avser vigsel, förrättande av sådan. Rätt för fransk konsul och konsularagent i Sverige att förrätta vigsel föreligger genom särskilt av Kungl. Maj:t i enlighet med 5 § lagen 1904 om internationella rättsförhållanden rörande äktenskap m. m. meddelat beslut. De nu ifrågakvarande befogenheterna för fransk konsul och konsularagent i Sverige upphäver emellertid icke sådan skyldighet för enskild att göra anmälan till svenska myndigheter, som må vara i svensk lag föreskriven (jfr bl. a. i 16 och 18 §§ folkbokföringsförordningen den 28 juni 1946 stadgad skyldighet för enskild att anmäla födsel och dödsfall).

I art. 27 första stycket har vidare upptagits ett stadgande rörande konsuls och konsularagents behörighet att upprätta handlingar och kontrakt. En bestämmelse härom är framför allt av betydelse för Frankrike med dess utvecklade notariatväsen, i det franska konsulerna och konsularagenter enligt fransk rätt är behöriga att fullgöra en rad uppgifter vilka i Frankrike ankommer på notarier (*notaires*). Följaktligen har här föreskrivits att de franska konsulerna skall äga upprätta handlingar och kontrakt i notariell form, varemot svarar att de svenska konsulerna tillerkänts befogenhet att upprätta handlingar och kontrakt i den form som må vara föreskriven i svensk lag och i den utsträckning som kan följa av vederbörande svenska instruktioner. Nu ifrågakvarande befogenhet för konsulerna har emellertid begränsats till att avse handlingar och kontrakt, vilka gäller egendom befintlig i eller transaktioner avsedda att utföras i den utsändande staten eller i tredje stat eller vilka är avsedda att få rättsliga verkningar i den utsändande staten eller i tredje stat. Konventionen medger sålunda exempelvis icke befo-

genhet för en fransk konsul i Sverige att i fransk notariell form upprätta ett köpekontrakt rörande fast egendom i Sverige. Även inom det begränsade område som ifrågavarande stadgande sålunda avser har konsuler endast tillagts den formella behörigheten att upprätta handlingar och kontrakt. Vilken rättslig verkan som blir att tillägga desamma i den mottagande staten får sålunda, därest fråga därom skulle uppkomma inför dennas domstolar, bedömas efter samma stats rätt, bl. a. dess internationella privaträtt.

I *art. 29* stadgas, att den mottagande staten skall utse myndighet, som skall vara behörig dels att för dess övriga myndigheters räkning bestyrka konsulers och konsularagenters namnteckningar och dels att för konsuls räkning bestyrka den mottagande statens övriga myndigheters underskrifter på handlingar. Dessa uppgifter åvilar i Sverige utrikesdepartementets rättsavdelning.

I *art. 30* uppräknas befogenheter vilka tillkommer konsul med förbehåll för vad som kan ha stadgats i särskilda överenskommelser mellan de fördragsslutande staterna. Den första av dessa befogenheter avser anordnandet av förmynderskap eller kuratel. Med sistnämnda uttryck avses här det i fransk rätt förekommande, omyndigförklaring närstående institutet *curatelle*. Verkningarna inom Sverige av fransk konsuls hithörande åtgärder blir att bedöma enligt bestämmelserna i 4 och 5 kap. lagen den 8 juli 1904 om vissa internationella rättsförhållanden rörande äktenskap, förmynderskap och adoption. För de svenska konsulernas del erbjuder den svenska lagen icke möjlighet att utöva nu ifrågavarande befogenhet. Uppräkningen i art. 29 innefattar vidare konsuls befogenhet att delgiva handlingar och upptaga bevis i civilmål, att mottaga depositioner, att medverka vid utredningar av dödsbon och att vaka över efterlevnaden av den utsändande statens lagstiftning rörande handelssjöfarten. Befogenheten i fråga om delgivning och bevisupptagning har ställts i beroende av medgivande i den mottagande statens lagstiftning. Anmärkas må emellertid i detta sammanhang att enligt art. 6 i Haagkonventionen den 17 juni 1905 angående vissa till civilprocessen hörande ämnen av internationell natur, varav såväl Sverige som Frankrike är bundna, den mottagande staten icke kan motsätta sig delgivning genom konsul, då den handling varom fråga är utan användande av tvångsmedel skall tillställas medborgare i den utsändande staten. Vad åter angår konsuls befogenhet att mottaga depositioner fastställs i art. 29 att depositionerna icke åtnjuter den immunitet som tillerkänts konsulats arkiv och tjänstehandlingar. Beträffande slutligen konsuls befogenheter med avseende på boutredningar och sjöfarten regleras dessa ämnen närmare i kap. V och VI i konventionen.

Stadgandena i *kap. V* om konsuls befattning med utredning av dödsbon är konstruerade utifrån samma princip som motsvarande bestämmelser i den svensk-brittiska konsularkonventionen. Grundtanken är att konsul i kraft av sin tjänst skall äga företräda frånvarande intressent i ett dödsbo, vilken är medborgare i den utsändande staten, med samma verkan som om konsuln innehade en uttrycklig fullmakt från denne. Bestämmelserna i fråga

torde för de svenska domstolarnas del innebära, att för bortovarande fransk dödsbodelägare icke bör förordnas god man, därest fransk konsul eller konsularagent gör bruk av den honom sålunda i konventionen tillerkända behörigheten att företräda den bortovarande. Redan i den proposition med vilken den svensk-brittiska konsularkonventionen förelades riksdagen ansåg jag mig kunna förorda ett dylikt legalt ställföreträderskap genom konsul vid boutredningar i Sverige, varför jag här inskränker mig till att hänvisa till vad som i den tidigare propositionen ytterligare anfördes på denna punkt (jfr proposition nr 169 till 1952 års riksdag, sid. 21). Den i art. 31 intagna föreskriften om skyldighet för de lokala myndigheterna att underrätta konsul om att medborgare i den utsändande staten avlidit torde böra föranleda administrativa tillämpningsföreskrifter för domstolar och pastorsämbeten liksom de förras uppmärksamhet i lämplig form synes böra fästas på franska konsulers behörighet att företräda frånvarande franska dödsbodelägare.

I kap. VI har inrymmts bestämmelser om konsuls befattning med ärenden som rör sjöfarten. I art. 36 stadgas, att i den mottagande staten konsul ensam är behörig att vidtaga åtgärder för upprätthållandet av inre ordning och disciplin ombord på den utsändande statens handelsfartyg och att avgöra alla slags tvister mellan befälhavaren och någon av besättningen. Av sammanhanget framgår att de tvister som här avses är sådana vilka uppkommer mellan befälhavaren och besättningen i denna deras egenskap, d. v. s. tvister vilka rör tjänsteförhållandet. Nu förevarande stadgande står, såvitt gäller förhållandena ombord på svenska fartyg i utrikes fart, i överensstämmelse med den svenska rättens ståndpunkt sådan denna kommer till uttryck i sjömanslagen den 30 juni 1952 (jfr bl. a. 33, 43 och 67 §§). Vad åter angår utländska fartyg som uppehåller sig inom svenskt område, är att märka lagen den 30 juni 1952 om undantag från svensk domstols behörighet såvitt angår vissa tvister mellan befälhavare och besättning å utländskt fartyg. Enligt denna lag äger Konungen under förutsättning av ömsesidighet förordna att tvist mellan befälhavaren å fartyg med hemort i annat land och besättningen angående tjänsteförhållandet icke må upptagas vid svensk domstol. Konventionen kräver tydligen att förordnande varom nu sagts meddelas i fråga om franska fartyg.

I art. 37 behandlas de lokala myndigheternas rätt att inskrida i anledning av brott och andra händelser som inom den mottagande statens område inträffat ombord på fartyg hemmahörande i den utsändande staten. Innebörden av de här meddelade bestämmelserna är att sådant inskridande icke skall äga rum därest de inblandade, vare sig gärningsmän eller målsägare, är medlemmar av besättningen och icke medborgare i den mottagande staten. Dock skall myndigheterna kunna ingripa därest konsulen eller, i brådskande fall, fartygets befälhavare så begär, eller därest fråga är om gärningar med störande verkningar utanför fartyget, eller slutligen därest ombord begåtts brott, som är belagt, i Sverige med fyra års frihetsstraff och i Frankrike med tre års frihetsstraff. Bestämmelserna i fråga utsäger i och för sig intet angående principfrågorna om svensk strafflags tillämp-

lighet och svensk domstols domsrätt i fråga om brott begångna ombord på utländska fartyg. Däremot anges en gräns för de svenska polismyndigheternas brottsutredande verksamhet när det gäller gärningar begångna ombord på franskt fartyg. Den ovisshet som f. n. i viss mån utmärker rättsläget och praxis i hithörande hänseenden kan väntas bli undanröjd i samband med den fortgående reformeringen av den svenska strafflagen. Det må sålunda erinras om att straffrättskommittén i sitt 1953 framlagda förslag till brottsbalk i 23 kap. 6 § andra stycket upptagit ett stadgande av innehåll att, om brott å utländskt fartyg eller luftfartyg är begånget av utlänning som tillhörde eller medföljde fartyget mot sådan utlänning eller mot utländskt intresse, åtal ej må väckas utan att Konungen förordnar härom. Det sålunda föreslagna stadgandet förefaller sakligt välgrundat och skulle tydligen stå i närmaste samklang med den tankegång som ligger till grund för den förevarande föreskriften i den svensk-franska konsularkonventionen liksom för motsvarande bestämmelser i art. 27 i den svensk-brittiska konsularkonventionen. Vad i art. 38 stadgas angående konsuls medverkan för att ombord återföra medlem av besättningen på fartyg hemmahörande i den utsändande staten, vilken rymt på den mottagande statens territorium, står i överensstämmelse med en motsvarande bestämmelse i sjömanslagen (52 § jämförd med 48 § förordningen angående beskickningar och konsulat) och kan därför godkännas. Stadgandet i art. 38 är avsett att ersätta en särskild svensk-fransk överenskommelse i samma ämne av den 15 maj 1856. Förbehåll göres i artikeln för tillämpningen av de fördragsslutande parternas i lag givna bestämmelser rörande asylrätten. I vad avser svensk rätt återfinnes bestämmelser om mottagande i riket av politisk flykting i 2 § utlänningslagen den 30 april 1954.

I övrigt föranleder icke konventionens bestämmelser om sjöfarten några kommentarer. Regleringen av hithörande spörsmål står i överensstämmelse med den internationella rätten, sådan denna uppfattas i Sverige, och medför således ingen olägenhet ur svensk synpunkt.

Utformningen av slutbestämmelserna i konventionen överensstämmer med vad som allmänt är brukligt och påkallar icke här någon närmare kommentar.

Det till konventionen anslutna signaturprotokollet innehåller ett stadgande, enligt vilket vardera staten förbehåller sig rätten att ålägga den andra partens konsulatfastigheter skatt, som skall anses representera ersättning för gjorda tjänster eller förbättring av allmänna anordningar på platsen, varav sådan fastighet drager nytta. I vad angår förhållandena i Sverige, innebär stadgandet att av nu ifrågavarande fastigheter kommer att uttagas den del av den kommunala inkomstskatten som beräknas på grundval av dem i enlighet med kommunalskattelagens bestämmelser åsatta garantibelopp (jfr särskilt kommunalskattelagen 2, 47 och 47 a §§).

Såsom framgår av den lämnade redogörelsen, innefattar den nu ifrågavarande konventionen en reglering av den mångfald spörsmål, delvis av stor praktisk betydelse, som rör konsulernas rättsliga ställning och befo-

genheter i förhållandet mellan Sverige och Frankrike. De erfarenheter, som vunnits under tillämpningen av den i det föregående flerstades berörda svensk-brittiska konsularkonventionen, har bestyrkt min uppfattning beträffande värdet av en avtalsmässig reglering av konsulatväsendet, särskilt när det gäller förhållandet mellan vårt land och stater med vilka våra förbindelser i skilda avseenden är särskilt omfattande och intima.

Under åberopande av det sålunda anförda får jag föreslå, att den här bilagda konsularkonventionen mellan Sverige och Frankrike måtte föreläggas riksdagen och hemställer alltså

att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen att godkänna ratifikation av konventionen.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

C. C:son Kjellberg

Convention consulaire entre la République Française et le Royaume de Suède.

Le Président de la République Française, et Sa Majesté le Roi de Suède, désirant régler la situation des consuls habilités à exercer leurs fonctions dans leurs territoires respectifs, ont résolu de conclure une convention consulaire et ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Le Président de la République Française,

Monsieur René MASSIGLI, Ambassadeur de France, Secrétaire Général du Ministère des Affaires Etrangères.

Sa Majesté le Roi de Suède,

Son Excellence Karl Ivan WESTMAN, Ambassadeur de Suède en France.

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

TITRE I.

Application et définitions.

Article 1.

La présente Convention s'applique, en ce qui concerne l'Union Française, à la République Française, aux autres territoires de l'Union Française, à l'exception des Etats associés d'Indochine, et aux Etats ou territoires dont la France assume la responsabilité des relations internationales.

En ce qui concerne les territoires de Sa Majesté le Roi de Suède: au Royaume de Suède.

Article 2.

Aux termes de la présente Convention, il faut entendre: par Etat d'envoi, la Haute Partie Contractante qui nomme le Consul;

Konsularkonvention mellan Konungariket Sverige och Franska Republiken.

Hans Majestät Konungen av Sverige och Franska Republikens President, vilka önska reglera den ställning som inom deras respektive territorier skall tillkomma konsulter bemyndigade att tjänstgöra därstädes, hava beslutat att avsluta en konsularkonvention och hava för detta ändamål till sina befullmäktigade ombud utsett

Hans Majestät Konungen av Sverige
Sin ambassadör i Frankrike Karl
Ivan WESTMAN

Franska Republikens President

Ambassadören René MASSIGLI, generalsekreterare i utrikesministeriet

vilka, efter att hava delgivit varandra sina fullmakter som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

KAPITEL I.

Tillämpningsområde och definitioner.

Artikel 1.

Denna konvention är tillämplig, i vad avser Hans Majestät Konungens av Sverige områden: på konungariket Sverige.

I vad avser Franska Unionen, på republiken Frankrike, på Franska Unionens övriga områden med undantag av de med Frankrike associerade staterna i Indokina samt på de stater och områden, för vilkas internationella förbindelser Frankrike ansvarar.

Artikel 2.

I denna konvention förstås:
med utsändande stat, den Höga Fördragsslutande Part som utnämner konsul;

par Etat de résidence, la Haute Partie Contractante sur le territoire de laquelle le Consul exerce ses fonctions; par Consul de carrière, tout ressortissant de l'Etat d'envoi, nommé par ce dernier pour exercer exclusivement à titre de fonctionnaire rétribué de cet Etat et en qualité de Consul Général, Consul, Vice-Consul, la défense des intérêts de ses ressortissants dans les territoires de l'Etat de résidence;

par Consul honoraire toute personne qui, ressortissante d'un Etat quelconque, est nommée, suivant la réglementation de l'Etat d'envoi, pour exercer sur le territoire de l'Etat de résidence les fonctions de Consul Général, Consul ou Vice-Consul, tout en pouvant exercer une activité lucrative;

par Agent consulaire, toute personne qui, ressortissante d'un Etat quelconque, est déléguée par un Consul de carrière chef de poste pour assurer certaines fonctions consulaires tout en pouvant exercer une activité lucrative;

par Employé consulaire, toute personne qui, ressortissante d'un Etat quelconque, remplit une tâche consulaire subalterne sans avoir d'autre activité professionnelle ou lucrative. Les chauffeurs et le personnel chargé uniquement de l'entretien des locaux ou d'autres tâches domestiques ne pourront, toutefois, être considérés comme employés consulaires;

par poste consulaire, tout établissement consulaire, qu'il s'agisse d'un Consulat Général, d'un Consulat, d'un Vice-Consulat ou d'une Agence consulaire.

med mottagande stat, den Höga Fördragsslutande Part inom vars område konsul utövar sin verksamhet;

med karriärkonsul, medborgare i den utsändande staten, som utnämnts av denna för att, uteslutande i egenskap av statsavlönad tjänsteman, såsom generalkonsul, konsul eller vicekonsul, tillvarataga dess medborgares intressen inom den mottagande statens område;

med honorärkonsul, medborgare i vilken stat det vara må, vilken utnämnts i enlighet med den utsändande statens bestämmelser för att inom den mottagande statens område utöva generalkonsuls, konsuls eller vicekonsuls befattning, allt under det han må bedriva vinstbringande verksamhet; med konsularagent, medborgare i vilken stat det vara må, åt vilken karriärkonsul med ställning såsom chef för konsulat uppdragit att fullgöra vissa konsulära uppgifter, allt under det att han må bedriva vinstbringande verksamhet;

med konsulattjänsteman, medborgare i vilken stat det vara må, som fullgör en underordnad konsulär syssla utan att bedriva annan yrkesmässig eller vinstbringande verksamhet. Chaufför eller den som uteslutande är sysselsatt med städningen av konsulatlokal eller andra husliga göromål kan likväl ej betraktas såsom konsulattjänsteman;

med konsulat, varje konsulär myndighet, vare sig generalkonsulat, konsulat, vicekonsulat eller konsularagentur.

TITRE II.

Admission des consuls et circonscriptions consulaires.

Article 3.

Chacune des Hautes Parties Contractantes a la faculté d'établir des Consulats Généraux, Consulats, Vice-Consulats et Agences Consulaires dans les villes, ports ou localités de l'autre Partie. Elles se réservent toutefois le droit de désigner les localités qu'elles jugeront convenable d'excepter pourvu que cette réserve soit

KAPITEL II.

Konsuls erkännande och konsulatdistrikt.

Artikel 3.

Vardera av de Höga Fördragsslutande Parterna äger rätt att i den andra Partens städer och hamnar eller på andra orter upprätta generalkonsulat, konsulat, vicekonsulat eller konsularagenturer. Parterna förbehålla sig emellertid rätten att undantaga de orter, som de bedöma lämpligt, under förutsättning

également applicable à toutes les Puissances, ainsi que les zones ou quartiers où elles ne souhaitent pas voir s'installer les bureaux ou les résidences consulaires.

Le siège et la délimitation de chaque circonscription consulaire sont déterminés d'un commun accord par les Hautes Parties Contractantes. L'Etat de résidence peut s'opposer à l'ouverture d'un poste consulaire dans une localité où il n'en existe pas encore.

L'Etat de résidence peut demander le déplacement du siège ou la fermeture d'un poste consulaire. Cette demande doit être motivée.

Article 4.

Les consuls, chefs de poste, sont admis et reconnus par le Gouvernement de l'Etat de résidence selon les règles et formalités établies dans cet Etat sur la présentation de leur Commission consulaire. L'exequatur qui indique leur circonscription leur est délivré sans retard et sans frais.

Le Gouvernement de l'Etat de résidence informe immédiatement de la nomination des chefs de poste consulaire, les autorités supérieures de la circonscription à la tête de laquelle ils sont placés. Ces autorités doivent sur cet avis et sur présentation de l'exequatur, prendre sans délai toutes mesures utiles pour que lesdits consuls puissent s'acquitter des devoirs de leur charge et jouir des droits, pouvoirs, prérogatives et immunités qui leur sont reconnus dans la présente convention.

L'exequatur ne peut être refusé ou retiré que pour des motifs graves.

En ce qui concerne les autres consuls, l'Etat de résidence les admettra à l'exercice de leurs fonctions, du fait de leur nomination, et sous réserve d'une notification. Leur rappel ne peut être demandé que pour des motifs graves.

Article 5.

L'Etat d'envoi pourra, avec l'autorisation de l'Etat de résidence, affecter à

att sådant undantag tillämpas lika för alla stater, ävensom rätten att fastställa de distrikt eller de kvarter där de ej anse önskvärdt att konsulatkanslier eller konsulbostäder inrättas.

Konsulats säte och konsulatdistrikts avgränsning bestämmas av de Höga Fördragsslutande Parterna genom gemensam överenskommelse. Den mottagande staten kan motsätta sig att konsulat upprättas på ort, där sådant förut icke finnes.

Den mottagande staten kan begära att konsulats säte flyttas eller att konsulat stänges. Sådan begäran skall motiveras.

Artikel 4.

Konsul med ställning såsom chef för konsulat skall, sedan hans förordnande delgivits den mottagande statens regering, mottagas och erkännas av denna i enlighet med de föreskrifter och formaliteter som gälla inom sagda stat. Exekvatur, vari konsuls distrikt angives, skall tillställas honom utan dröjsmål och utan avgift.

Den mottagande statens regering skall om utnämning av konsul med ställning såsom chef för konsulat omedelbart underrätta de högre myndigheterna inom det distrikt som konsuln förordnats att förestå. Dessa myndigheter skola efter sådan underrättelse och efter det att exekvatur företetts, utan dröjsmål vidtaga alla de åtgärder som äro ägnade att möjliggöra för konsuln att fullgöra de åligganden som äro förknippade med hans uppdrag samt att begagna sig av de rättigheter, befogenheter, privilegier och immuniteter som tillerkännas honom i denna konvention.

Exekvatur kan icke vägras eller återtagas annat än på synnerliga skäl.

I vad gäller övriga konsulter, skall den mottagande staten tillåta dem att fullgöra sina uppgifter i och med deras utnämning, förutsatt att underrättelse därom erhållits. Deras återkallande kan endast begäras på allvarliga skäl.

Artikel 5.

Den utsändande staten må, med den mottagande statens medgivande, för

des fonctions consulaires un ou plusieurs membres de la mission diplomatique qu'il a accréditée auprès de cet Etat. Dans ce cas, les dispositions de l'article 4 s'appliqueront à leur affectation consulaire. Ces fonctionnaires auront droit en leur qualité consulaire et en ce qui concerne l'exercice de leurs fonctions consulaires, aux avantages prévus par la présente convention et seront soumis aux obligations qui en résultent, réserve faite de tout privilège personnel supplémentaire auquel ils pourraient avoir droit si leur qualité d'agent diplomatique est également reconnue par l'Etat de résidence.

Article 6.

Les consuls ou employés consulaires peuvent exercer temporairement en qualité d'intérimaire les fonctions d'un consul chef de poste, décédé ou empêché pour cause de maladie ou d'absence ou pour tout autre motif. Ces intérimaires peuvent, moyennant notification aux autorités locales, exercer leurs fonctions et bénéficier des dispositions de la présente Convention en attendant la reprise de fonctions du titulaire ou la désignation d'un nouveau consul.

Article 7.

Les consuls de carrière, chefs de poste, peuvent nommer des agents consulaires dans les villes, ports et localités de leur circonscription sous réserve de l'approbation du Gouvernement de l'Etat de résidence.

Les agents consulaires doivent être munis d'un brevet délivré à cet effet par le consul qui les a nommés et sous les ordres duquel ils sont placés.

Article 8.

Les consuls, chefs de poste, font connaître aux autorités de l'Etat de résidence, les nom et adresse de leurs employés consulaires, dans les conditions prévues par les règlements dudit Etat.

konsulära uppgifter använda en eller flera av medlemmarna av sin hos sistnämnda stat ackrediterade diplomatiska representation. I sådant fall äro bestämmelserna i artikel 4 tillämpliga på dessa befattningshavares förordnande att fullgöra konsulära uppgifter. De skola i sin ifrågavarande egenskap och i vad avser fullgörandet av den konsulära tjänsten åtnjuta de förmåner och vara underkastade de skyldigheter som stadgas i denna konvention, utan att detta skall innebära någon inskränkning i de ytterligare personliga förmåner som må tillkomma dem såsom av den mottagande staten erkända diplomatiska tjänstemän.

Artikel 6.

Konsul eller konsulattjänsteman kan tillfälligt i egenskap av tillförordnad fullgöra de åligganden som åvilat konsul med ställning såsom chef för konsulat, vilken avlidit eller på grund av sjukdom, frånvaro eller av andra skäl är förhindrad att tjänstgöra. Sådant tillförordnad konsul kan, under förutsättning att de lokala myndigheterna underrättats och i avvaktan på att den ordinarie konsulen återinträder i tjänst eller att ny konsul utnämnes, fullgöra sagda åligganden samt åtnjuta de förmåner som angivas i denna konvention.

Artikel 7.

Under förutsättning att den mottagande statens regering samtycker, må karriärkonsul med ställning såsom chef för konsulat tillsätta konsularagenter i städer och hamnar eller på andra orter inom sitt konsulatdistrikt.

Konsularagent skall vara försedd med ett förordnande, utställt av den konsul som utnämnt honom och under vilken han lyder.

Artikel 8.

Konsul med ställning såsom chef för konsulat skall, på sätt som må vara föreskrivet i den mottagande staten, meddela dennas myndigheter konsulat-tjänstemännens namn och adresser.

TITRE III.

*Immunités et privilèges.**Article 9.*

L'Etat d'envoi peut acquérir et posséder sur le territoire de l'Etat de résidence, en conformité avec les lois et réglemens de ce dernier, tout immeuble nécessaire à l'établissement d'un poste consulaire, ou à la résidence officielle d'un consul de carrière.

L'Etat d'envoi a le droit de faire construire sur les terrains lui appartenant les bâtimens et dépendances nécessaires aux fins indiquées ci-dessus, sous réserve de se conformer aux réglemens sur les constructions ou l'urbanisme applicables à la zone dans laquelle ces terrains sont situés.

Les bâtimens ou locaux affectés aux bureaux du consulat et à la résidence d'un consul de carrière, qui sont propriété de l'Etat d'envoi, sont exemptés des impôts et taxes établis dans l'Etat de résidence qui frappent ces immeubles ou leur revenu. L'acquisition desdits immeubles, à titre onéreux ou gratuit, ne donne lieu à aucune perception au profit de ce dernier Etat. Les exonérations ainsi prévues ne s'étendent pas aux taxes acquittées en rémunération des services rendus ou en contrepartie d'améliorations publiques locales.

Article 10.

Aucun impôt ou taxe similaire ne sera perçu dans le territoire de l'Etat de résidence, à l'encontre de l'Etat d'envoi à raison de l'occupation des bâtimens ou locaux affectés aux bureaux du consulat et à la résidence d'un consul de carrière, à l'exception des taxes perçues en rémunération des services rendus ou en contrepartie d'améliorations publiques locales.

Article 11.

Les consuls, chefs de poste, et les agents consulaires peuvent placer, sur la clôture extérieure de l'immeuble consulaire, un écusson aux armes de l'Etat d'envoi, portant une inscription appropriée, dé-

KAPITEL III.

*Immunitet och privilegier.**Artikel 9.*

Den utsändande staten må, med iakttagande av den mottagande statens lagar och förordningar, på dennas territorium förvärva och äga fast egendom som erfordras för upprättande av konsulat eller för ämbetsbostad åt karriärkonsul.

Den utsändande staten skall äga rätt att på mark i dess ägo uppföra byggnader med tillhörande anläggningar som erfordras för ovan angivna ändamål, med iakttagande av de byggnads- eller stadsplanebestämmelser som må gälla inom det område, där marken är belägen.

Byggnader och lokaler som användas såsom konsulatkansli eller bostad åt karriärkonsul och som äro den utsändande statens egendom, äro undantagna från skatter och andra avgifter som i den mottagande staten ävila dylika byggnader eller från dem härrörande inkomster. Förvärf av sådan byggnad, mot eller utan vederlag, skall icke föranleda någon uppbörd till förmån för sistnämnda stat. Nu ifrågavarande skattebefrielser skola icke omfatta avgifter som utgöra ersättning för gjorda tjänster eller förbättring av allmänna anordningar på platsen.

Artikel 10.

Ingen skatt eller liknande påлага skall på den mottagande statens territorium uttagas från den utsändande staten på grund av dess nyttjande av byggnader eller lokaler vilka användas såsom konsulatkansli eller såsom bostad åt karriärkonsul, med undantag för avgifter som utgöra ersättning för gjorda tjänster eller förbättring av allmänna anordningar på platsen.

Artikel 11.

Konsul med ställning såsom chef för konsulat och konsularagent må på konsalutbyggnads yttermur anbringa den utsändande statens riksvapen medlämplig inskrift, som på denna stats språk

signant, dans la langue nationale de ce dernier, le consulat ou l'agence consulaire.

Ils peuvent également, aux jours de solennité publique et dans les circonstances d'usage, arborer le drapeau de l'Etat d'envoi sur l'édifice consulaire.

Les consuls chefs de poste peuvent, en outre dans l'exercice de leurs fonctions, arborer le pavillon de l'Etat d'envoi, sur les voitures, navires et aéronefs qu'ils utilisent.

Chacune des Hautes Parties Contractantes assure le respect et la protection des drapeaux, écussons et pavillons consulaires.

Article 12.

Conformément aux principes reconnus du droit international, les archives et tous autres documents ou registres consulaires sont en tout temps inviolables et les autorités de l'Etat de résidence ne peuvent, sous aucun prétexte, les examiner ni les saisir.

Les archives, documents ou registres consulaires sont tenus dans les locaux qui leur sont spécialement affectés et qui doivent être parfaitement distincts des pièces servant à l'habitation personnelle des consuls, agents consulaires ou employés consulaires. Ces archives, documents et registres doivent, en outre, être tenus séparés des livres ou papiers ayant un autre objet.

Les consuls de carrière pourront communiquer et correspondre par poste, télégraphe, téléphone et autres services publics, même en langage secret, avec leur Gouvernement ou avec la mission diplomatique dont ils relèvent, et envoyer et recevoir cette correspondance officielle par sacs ou autres colis scellés. Cette correspondance est inviolable.

Les consuls honoraires et les agents consulaires peuvent communiquer ou correspondre librement avec les autorités dont ils relèvent.

Article 13.

Les locaux d'un poste consulaire ne peuvent être visités par la police ou

utmärker konsulatet eller konsularagenturen.

De må ävenledes på allmänna högtidsdagar och i överensstämmelse med rådande sedvänjor hissa den utsändande statens flagga på konsulatbyggnaden.

Konsul med ställning såsom chef för konsulat må därjämte i samband med sin tjänsteutövning föra den utsändande statens flagga å de fordon, fartyg eller luftfartyg som han begagnar.

Vardera av de Höga Fördragsslutande Parterna garanterar att konsulära flaggor och vapen respekteras och skyddas.

Artikel 12.

I enlighet med folkrättens erkända principer, skola konsulatarkiv och alla andra konsulära handlingar och register alltid vara okränkbara, och den mottagande statens myndigheter må icke under någon förevändning undersöka eller beslagtaga dem.

Konsulats arkiv, handlingar och register skola förvaras i lokaler som särskilt bestämts härför och som skola vara helt avskilda från de rum som utgöra konsuls, konsularagents eller konsulattjänstemans personliga bostad. Dessa arkiv, handlingar och register skola därjämte förvaras åtskilda från böcker eller handlingar i andra ämnen.

Karriärkonsul äger kommunicera och korrespondera med sin regering eller med den beskickning under vilken han lyder genom post, telegraf, telefon och andra allmänna kommunikationsmedel, även med användande av hemligt språk, samt äger avsända och mottaga sådan officiell korrespondens i förseglade säckar eller annan förseglad förpackning. Denna korrespondens är okränkbar.

Honorärkonsul och konsularagent må fritt kommunicera och korrespondera med de myndigheter, under vilka de lyda.

Artikel 13.

Konsulats lokaler må icke beträdas av polis eller annan myndighet i den

d'autres autorités de l'Etat de résidence qu'avec le consentement du chef de poste.

A défaut de ce consentement, ils ne pourront être visités qu'en exécution d'un mandat ou d'une décision judiciaire et avec l'autorisation du Ministre des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence.

Toutefois, la police ou les autorités de l'Etat de résidence pourront pénétrer sans formalité dans les locaux consulaires en cas d'incendie ou de sinistre grave et lorsqu'un crime ou un délit se commet ou vient de se commettre dans lesdits locaux. Il en sera de même lorsqu'un fugitif recherché par la Justice vient de pénétrer dans les locaux pour échapper aux autorités de police; dans ce dernier cas, l'action de la police devra se limiter à l'arrestation dudit fugitif. L'autorité consulaire ne pourra s'opposer à cette action, à moins qu'elle n'expulse elle-même l'individu recherché.

Les dispositions du présent article ne peuvent être interprétées comme la reconnaissance d'un droit d'asile.

Article 14.

Les consuls, agents et employés consulaires ressortissants de l'Etat d'envoi sont exempts de toute réquisition personnelle et mobilière.

Les locaux des postes consulaires, la résidence des consuls, agents et employés consulaires ressortissants de l'Etat d'envoi, ainsi que les biens mobiliers qui s'y trouvent, sont exempts de toute réquisition, contribution ou logement militaire.

Article 15.

Les consuls, agents et employés consulaires, quelle que soit leur nationalité, ne sont pas justiciables des autorités judiciaires et administratives de l'Etat de résidence en ce qui concerne les actes de leurs fonctions, conformément aux règles du droit international.

Article 16.

Les consuls de carrière bénéficient d'une immunité personnelle les exemp-

mottagande staten utan konsulatchefens medgivande.

I brist på sådant medgivande kunna de bliva föremål för polisundersökning endast för verkställande av vederbörligt förordnande av rätten och med tillstånd av den mottagande statens utrikesminister.

Polisen eller myndigheterna i den mottagande staten äga likväl beträda konsulatlokalerna utan formaliteter i händelse av brand eller svår olyckshändelse eller då ett brott håller på att begås eller just har begåtts i lokalerna. Detsamma gäller då någon, som söker undfly rättvisan, inträngt i lokalerna för att undkomma polismyndigheterna; i sistnämnda fall skall polisgripandet begränsas till flyktingens anhållande. Den konsulära myndigheten äger icke motsätta sig sådant ingripande, med mindre den själv avlägsnar den efter-sökte.

Bestämmelserna i denna artikel må icke tolkas såsom ett erkännande av någon asylrätt.

Artikel 14.

Konsul, konsularagent och konsulat-tjänsteman som äro medborgare i den utsändande staten åtnjuta befrielse från utskrivning och från rekvisition av lösören.

Konsulatlokaler, samt sådan konsuls, konsularagents eller konsulat-tjänstemans bostad, som är medborgare i den utsändande staten, ävensom där befintliga lösören äro undantagna från militära rekvisitioner, pålagor och inkvarteringar.

Artikel 15.

I enlighet med folkrättens regler äro konsuler, konsularagenter och konsulat-tjänstemän, av vilken nationalitet de vara må, såvitt gäller deras handlingar i tjänsten icke underkastade den mottagande statens domstolars eller administrativa myndigheters domsrätt.

Artikel 16.

Karriärkonsul åtnjuter personlig immunitet, vilken undantar honom från

tant d'arrestation, sauf le cas de flagrant délit; ils ne peuvent faire l'objet d'une mesure de détention préventive, à moins qu'ils ne soient inculpés d'une infraction de droit commun passible d'une peine d'au moins 4 ans d'emprisonnement d'après la législation de l'Etat de résidence.

En cas d'arrestation d'un consul ou de poursuites engagées contre lui, l'Etat de résidence en informe immédiatement la mission diplomatique dont il relève.

Article 17.

Les consuls, agents et employés consulaires ne peuvent être contraints de témoigner devant les tribunaux de l'Etat de résidence au sujet des actes relatifs à leurs fonctions consulaires ni d'exhiber des documents d'archives ou d'autres documents consulaires.

Si le consul de carrière estime que le témoignage qui lui est demandé peut avoir une relation avec ses fonctions officielles, il sera autorisé à consulter son Gouvernement et un délai lui sera accordé à cet effet.

Dans tous les cas, quand il s'agira de procès civils, la déposition des consuls de carrière pourra être recueillie verbalement ou par écrit à leur résidence ou à leur bureau.

Article 18.

Les consuls de carrière, leur conjoint et leurs enfants mineurs résidant avec eux, sont dispensés de se conformer aux dispositions de la législation de l'Etat de résidence concernant les permis de séjour, l'enregistrement et le contrôle des étrangers. Ils ne pourront être passibles d'expulsion.

Les consuls honoraires, les agents consulaires et les employés consulaires étrangers à l'Etat de résidence sont soumis à cette législation; l'accomplissement des formalités auxquelles ils peuvent être astreints en leur qualité d'étrangers leur est facilité.

Article 19.

Les privilèges fiscaux et franchises douanières déterminés par les articles 20

anhållande utom för det fall att han gripes på bar gärning; han kan icke bli föremål för häktning med mindre han gjort sig skyldig till ett brott varå enligt den mottagande statens lagstiftning kan följa frihetsstraff i fyra år.

I händelse konsul anhålles eller åtal väckes mot honom, skall den mottagande staten därom omedelbart underätta den diplomatiska representation under vilken han lyder.

Artikel 17.

Konsul, konsularagent eller konsulat-tjänsteman kan icke åläggas att vittna inför den mottagande statens domstolar angående verksamhet i den konsulära tjänsten, eller att förete arkivhandlingar eller andra konsulära handlingar.

Därest karriärkonsul finner, att vittnesmål, som begäres av honom, kan äga samband med hans tjänsteutövning, skall det tillåtas honom att rådfråga sin regering, och uppskov härför skall beviljas honom.

Så snart fråga är om civilmål, skall karriärkonsuls vittnesmål, muntligen eller skriftligen, kunna upptagas i hans bostad eller på hans ämbetsrum.

Artikel 18.

Karriärkonsul, hans maka och minderåriga barn som vistas hos honom äro undantagna från de bestämmelser, som i den mottagande staten gälla beträffande uppehållstillstånd samt registrering och kontroll av utlänningar. De kunna icke utvisas.

Honorärkonsul, konsularagent och konsulattjänsteman som icke äro medborgare i den mottagande staten äro underkastade nämnda bestämmelser; fullgörandet av de formaliteter som de kunna vara underkastade i egenskapen av utlänningar skall underlättas.

Artikel 19.

De privilegier i beskattningshänseende och de tullåttnader som angivas i artik-

à 22 ci-après sont accordés aux consuls, agents consulaires et employés consulaires de chacune des Hautes Parties Contractantes, sous réserve de l'application effective du principe de réciprocité.

Article 20.

Les consuls de carrière et les employés consulaires servant sous les ordres d'un consul de carrière et ressortissants de l'Etat d'envoi sont exempts des contributions directes et taxes assimilées à caractère personnel appliquées dans le territoire de leur résidence.

Cette exemption ne s'applique pas:

aux impôts établis sur la propriété immobilière;

aux impôts se rapportant aux résidences secondaires des intéressés et aux éléments imposables qui en dépendent;

aux impôts sur les revenus provenant de sources situées dans l'Etat de résidence;

aux impôts établis et perçus soit sur un capital placé dans une entreprise industrielle ou commerciale dans le territoire de l'Etat de résidence, soit sur un gain résultant de la liquidation d'un tel placement ou de la vente d'un immeuble situé sur le territoire de l'Etat de résidence;

aux taxes ayant le caractère de rémunération d'un service rendu ou établies en contrepartie d'améliorations publiques locales.

Les consuls de carrière et les employés consulaires visés au premier alinéa sont exemptés également des redevances afférentes à la propriété ou à l'usage de véhicules, bateaux de plaisance, aéronefs, appareils récepteurs radiophoniques ou de télévision.

Les consuls, agents et employés consulaires ne bénéficient d'aucune exonération en ce qui concerne les impôts et taxes sur les transactions ou les transmissions de biens mobiliers ou immobiliers.

Article 21.

Les consuls, agents consulaires et employés consulaires, ressortissants de

larna 20—22 nedan beviljas vardera av de Höga Fördragsslutande Parternas konsulter, konsularagenter och konsulttjänstemän under förbehåll om effektiv tillämpning av ömsesidighetsprincipen.

Artikel 20.

Karriärkonsul ävensom konsulttjänsteman, som tjänstgör under karriärkonsul och är medborgare i den utsändande staten, skola vara befriade från direkta och personliga skatter som upp bäras inom det territorium där de utöva sin verksamhet.

Denna befrielse omfattar icke: skatt åvilande fast egendom;

skatt som hänför sig till vederbörandes innehav av mer än en bostad och till beskattningsobjekt sammanhängande härmed;

skatt på inkomst från källa inom den mottagande staten;

skatt som pålægges eller uttages an tingen på kapital, nedlagt i industriellt eller kommersiellt företag inom den mottagande staten, eller på vinst som uppstått vid realisation av sådan investering eller vid försäljning av fast egendom belägen inom den mottagande staten;

skatt som har karaktären av vederlag för en lämnad prestation eller som utgår såsom ersättning för förbättring av allmänna anordningar inom visst område.

Karriärkonsul och sådan konsulttjänsteman som åsyftas i första stycket äro därjämte befriade från skatter som påläggas ägande eller nyttjande av fordon, lustfartyg, luftfartyg samt radio- och televisionsapparater.

Konsul, konsularagent och konsulttjänsteman åtnjuta icke befrielse från skatter eller avgifter på rättshandling eller äganderättsövergång beträffande lös eller fast egendom.

Artikel 21.

Konsul, konsularagent och konsulttjänsteman som äro medborgare i den

l'Etat d'envoi sont exemptés des droits de douane ou autres taxes d'importation sur le mobilier à usage personnel ou familial qu'ils importent à l'occasion de leur premier établissement dans l'Etat de résidence.

Les véhicules à moteur, bateaux de plaisance et aéronefs importés par les consuls de carrière, pour leur usage personnel ou celui de leur famille, sont admis en franchise temporaire des droits et taxes d'importation pour la durée des fonctions des intéressés.

Les véhicules à moteur, navires et aéronefs, appartenant à l'Etat d'envoi et utilisés par ses consulats, consuls, agents consulaires ou employés consulaires ainsi que les véhicules, navires et aéronefs appartenant à ses consuls, agents consulaires ou employés consulaires, seront, dans la mesure requise par les lois de l'Etat de résidence, assurés pour couvrir les risques de responsabilité civile.

Article 22.

Sont exonérés de tous droits et taxes d'importation: les écussons, pavillons, emblèmes distinctifs de nationalité, sceaux, livres, archives et documents officiels, fournitures de bureau ainsi que les meubles de bureau, armoires métalliques, coffres forts, machines à écrire et à calculer, postes récepteurs radiophoniques ou de télévision ou autres objets analogues adressés par les Hautes Parties Contractantes à leurs postes consulaires respectifs pour leur usage officiel.

Article 23.

Les consuls ont droit, en leur qualité d'agents officiels de l'Etat d'envoi, à une protection spéciale et à des égards particuliers de la part de tous les fonctionnaires de l'Etat de résidence avec lesquels ils entretiendront des relations officielles.

TITRE IV.

Attributions consulaires.

Article 24.

Conformément aux principes et aux usages internationaux, les consuls et

utsändande staten, äro befriade från tull eller annan importavgift för bohag, avsett att nyttjas av dem själva eller deras familjer och som de införa vid sin första ankomst till den mottagande staten.

För motorfordon, lustfartyg och luftfartyg, som införas av karriärkonsul för att användas av honom personligen eller av hans familjemedlemmar, skall gälla tillfällig frihet från tull- och importavgifter för den tid vederbörande innehar befattningen.

Den utsändande staten tillhöriga motorfordon, fartyg och luftfartyg vilka användas av dess konsulat, konsulter, konsularagenter eller konsulattjänstemän, ävensom fordon, fartyg och luftfartyg som tillhöra samma stats konsulter, konsularagenter eller konsulattjänstemän skola, i den mån så erfordras enligt mottagande statens lagstiftning, vara trafikförsäkrade i vad avser skada som vållats tredje man.

Artikel 22.

Från tull och införselavgifter äro undantagna riksvapen, flaggor, nationalitetsemblem, sigill, böcker, arkiv och officiella handlingar, kontorsmateriel och kontorsmöbler, skåp av metall, kassaskåp, skriv- och räknemaskiner, radio- och televisionsmottagare samt andra liknande föremål, som de Höga Fördragslutande Parterna sända till sina respektive konsulat för tjänstebruk.

Artikel 23.

Konsul äger rätt att i sin egenskap av officiell representant för den utsändande staten åtnjuta särskilt skydd och hänsynstagande från de tjänstemän i den mottagande staten, med vilka han har officiella förbindelser.

KAPITEL IV.

Konsuls befogenheter.

Artikel 24.

Konsul och konsularagent äga att, i överensstämmelse med internationella

agents consulaires protègent et défendent tous les droits et intérêts des ressortissans de l'Etat d'envoi.

Ils ont qualité, à cet effet, pour s'adresser aux autorités compétentes de leur circonscription et, en l'absence de tout représentant diplomatique de l'Etat d'envoi, au Gouvernement de l'Etat de résidence.

Article 25.

Les consuls et agents consulaires peuvent communiquer avec les ressortissans de l'Etat d'envoi, les conseiller et les assister dans leurs démarches, instances ou procédures auprès des autorités territoriales.

Ils peuvent leur assurer, s'il y a lieu, l'assistance d'un homme de loi ou d'un interprète.

Article 26.

Les consuls et agents consulaires seront informés, sur leur demande, par les autorités compétentes, de l'identité de leurs ressortissans détenus dans leur circonscription, sauf si les intéressés s'y opposent.

Les autorités compétentes informent immédiatement les consuls et agents consulaires de l'arrestation ou de la détention, dans leur circonscription, de tout ressortissant de l'Etat d'envoi qui en fait la demande. Le consul peut alors être autorisé à visiter ses ressortissans conformément aux réglemens de l'établissement de détention et à s'entretenir avec eux en vue de prendre toute disposition pour leur défense en justice. Toute communication destinée au Consul par ce ressortissant lui est transmise par les soins de l'autorité compétente.

Lorsque le ressortissant purge, après condamnation, une peine privative de liberté, le consul dans la circonscription duquel il est détenu a le droit de le visiter moyennant autorisation de l'autorité compétente. Toute visite de ce genre doit permettre au consul ou à son délégué de s'entretenir avec le prisonnier, conformément aux réglemens des prisons.

grundsatser och sedvänjor, bevaka och försvara den utsändande statens medborgares alla rättigheter och intressen.

De äga härför hänvända sig till vederbörande myndigheter inom sina distrikt och, om den utsändande staten saknar diplomatisk representation i den mottagande staten, till dennas regering.

Artikel 25.

Konsul och konsularagent må kommunicera med medborgare i den utsändande staten, giva honom råd och bistå honom vid framställningar och ansökningar till de lokala myndigheterna eller vid rättsliga förhandlingar hos dessa.

De må i förekommande fall åt sådan medborgare ombesörja rättshjälp eller tolk.

Artikel 26.

Konsul och konsularagent skola, om de så begära, av vederbörande myndigheter erhålla uppgifter om vilka medborgare i den utsändande staten, som äro intagna i häkte eller fångvårdsanstalt inom deras distrikt, utom i fall då de intagna motsätta sig detta.

Vederbörande myndigheter skola omedelbart underrätta konsul och konsularagent, då medborgare i den utsändande staten anhållas eller häktas inom deras distrikt och den anhållne eller häktade begär att så skall ske. Konsuln äger i sådant fall erhålla tillstånd att besöka medborgaren i fråga med iakttagande av vederbörande anstalts regler samt att samtala med honom för att bliva i tillfälle att vidtaga erforderliga åtgärder för hans försvar inför rätta. Meddelanden från den anhållne eller häktade till konsul skola befordras till denne genom vederbörande myndighets försorg.

Då medborgare i den utsändande staten efter att ha dömts till frihetsstraff avtjänar sådant, skall konsul inom vars distrikt detta sker äga rätt att besöka honom efter tillstånd av vederbörande myndighet. Vid besök av sådant slag bör konsul eller den han sätter i sitt ställe äga möjlighet att samtala med fången under iakttagande av anstaltsreglerna.

Article 27.

Les consuls et agents consulaires compétents en vertu des lois et instructions de l'Etat d'envoi peuvent:

1:o dresser ou transcrire les actes d'Etat civil concernant leurs ressortissants;

2:o recevoir, les consuls français en la forme notariée, les consuls suédois en la forme prévue par la législation suédoise, tous actes et contrats, quelle que soit la nationalité des Parties, lorsqu'ils concernent des biens situés ou des affaires à traiter sur le territoire de l'Etat d'envoi ou dans un pays tiers ou lorsqu'ils sont destinés à produire des effets juridiques dans l'Etat d'envoi ou dans un Etat tiers.

Dans les cas où un doute s'élèverait sur l'authenticité d'une expédition, copie ou extrait desdits actes, tout intéressé peut en demander la confrontation avec l'original et assister au collationnement s'il le juge convenable.

Article 28.

Les consuls ou agents consulaires compétents peuvent:

1:o immatriculer les ressortissants de l'Etat d'envoi;

2:o délivrer à ces ressortissants des passeports, laissez-passer ou autres documents personnels;

3:o viser les passeports ou titres de voyage de toute personne qui désire se rendre dans les territoires de l'Etat d'envoi;

4:o procéder aux opérations de recensement militaire des ressortissants de l'Etat d'envoi;

5:o recevoir toutes déclarations ou dresser tous actes, légaliser ou certifier des signatures, viser, certifier ou traduire des documents, lorsque ces actes et formalités sont exigés par les lois ou instructions de l'Etat d'envoi;

6:o traduire et légaliser toute espèce de documents émanant des autorités ou fonctionnaires de l'Etat d'envoi; ces traductions ont, dans l'Etat de résidence, la même force et valeur que si elles avaient été faites par les traducteurs assermentés du pays.

Artikel 27.

Konsul och konsularagent, som enligt den utsändande statens lagstiftning och instruktioner därtill äga befogenhet, må:

1) uppsätta och inregistrera civilståndshandlingar rörande den utsändande statens medborgare;

2) upprätta, de svenska konsulerna i den form som må vara föreskriven i svensk lag och de franska konsulerna i notariell form, handlingar och kontrakt, av vilken nationalitet parterna än må vara, vilka gälla egendom befintlig i eller transaktioner avsedda att utföras i den utsändande staten eller i tredje stat, eller vilka äro avsedda att få rättsliga verkningar i den utsändande staten eller i tredje stat.

I händelse tvivel uppstår beträffande riktigheten av utskrift, avskrift eller utdrag av nämnda handlingar, äger den vars intresse är i fråga att, om han så finner gott, påfordra att jämförelse sker med originalet och att han därvid får närvara.

Artikel 28.

Vederbörande konsul eller konsularagent må:

1) föra matrikel över medborgare i den utsändande staten;

2) åt medborgare i den utsändande staten utfärda pass, laissez-passer eller andra identitetshandlingar;

3) visera pass eller andra resedokument åt envar, som önskar begiva sig till den utsändande staten;

4) medverka vid genomförandet av den militära inskrivningen av medborgare i den utsändande staten;

5) mottaga förklaringar och uppsätta handlingar, legalisera eller bestyrka namnteckningar, visera, bestyrka eller översätta handlingar, i fall då sådana åtgärder eller formaliteter erfordras enligt den utsändande statens lagstiftning eller instruktioner;

6) översätta och legalisera alla slag av handlingar, som härröra från myndigheter eller tjänstemän i den utsändande staten; skolande översättningarna i den mottagande staten äga samma giltighet och vilsord som om de hade utförts av auktoriserad översättare i denna.

Article 29.

Pour l'application des dispositions des deux articles précédents, l'Etat de résidence doit désigner l'autorité qualifiée pour authentifier à l'égard de ses autres autorités les signatures de consuls ou agents consulaires. Ces signatures doivent être déposées auprès de ladite autorité.

Cette même autorité a qualité pour authentifier la signature des autres autorités à l'égard des actes que le Consul aurait à légaliser, traduire ou transcrire en vue de leur faire produire effet dans les territoires de l'Etat d'envoi.

Article 30.

Les consuls peuvent, sous réserve des dispositions des arrangements spéciaux conclus ou à conclure entre les Hautes Parties Contractantes:

1:o organiser conformément aux lois de l'Etat d'envoi la tutelle ou la curatelle de leurs nationaux incapables;

2:o en matière civile et commerciale transmettre les actes judiciaires et extrajudiciaires et exécuter les commissions rogatoires des tribunaux de l'Etat d'envoi, dans la mesure permise par la législation territoriale;

3:o recevoir en dépôt les sommes d'argent, documents et objets de toute nature qui leur seront remis par des ressortissants de l'Etat d'envoi ou pour leur compte; ces dépôts ne bénéficient pas de l'immunité prévue à l'article 12;

4:o assurer comme il est dit aux titres V et VI ci-après, l'administration des successions de ces ressortissants et l'application des lois de l'Etat d'envoi sur la navigation marchande.

TITRE V.

*Successions.**Article 31.*

En cas de décès d'un ressortissant de l'un des Etats contractants sur le terri-

Artikel 29.

För tillämpningen av bestämmelserna i de två närmast föregående artiklarna skall den mottagande staten utse myndighet, som skall vara behörig att för dess övriga myndigheters räkning bestyrka konsulers och konsularagenters namnteckningar. Prov på dessa skola deponeras hos myndigheten i fråga.

Samma myndighet skall äga bestyrka övriga myndigheters underskrifter på handlingar som konsul må hava att legalisera, översätta eller i avskrift införa i register för att de skola få rättslig verkan i den utsändande staten.

Artikel 30.

Konsul må, med förbehåll för bestämmelserna i särskilda överenskommelser som ingåtts eller kunna komma att ingås mellan de Höga Fördragsslutande Parterna:

1) i enlighet med den utsändande statens lagstiftning anordna förmynderskap eller kuratel för medborgare i denna utan rättslig handlingsförmåga;

2) i civil- och handelsmål delgiva domstolshandlingar och andra handlingar samt verkställa bevisupptagning enligt förordnande av domstol i den utsändande staten, allt i den utsträckning som den mottagande statens lagstiftning medger;

3) såsom deposition mottaga penningssummor samt handlingar och föremål av vad slag det vara må, vilka överlämnas till honom av medborgare i den utsändande staten eller för sådan medborgares räkning; skolande sådana depositioner icke omfattas av den i artikel 12 stadgade immuniteten;

4) i enlighet med vad som säges i kapitlet V och VI nedan, vaka över boutredningar efter medborgare i den utsändande staten samt tillämpningen av denna stats lagstiftning angående handelsjöfarten.

KAPITEL V.

*Utredning av dödsbon.**Artikel 31.*

Då medborgare i en av de fördragsslutande Staterna avlider inom den

toire de l'autre, l'autorité locale compétente avise immédiatement le consul dans la circonscription duquel le décès a eu lieu. Le consul, de son côté, s'il en a eu connaissance le premier, donne le même avis à l'autorité locale.

Article 32.

Lorsqu'un défunt laissera une succession dans l'Etat de résidence et qu'un droit à la succession ou à une partie de celle-ci reviendra à un ressortissant de l'Etat d'envoi ne résidant par sur le territoire et n'y étant pas représenté par un mandataire désigné, ou sera revendiqué par ledit ressortissant, le consul dans la circonscription duquel la succession est ouverte ou son délégué, aura le droit de représenter ce ressortissant en ce qui concerne ses intérêts dans la succession, comme si une procuration expresse avait été établie en sa faveur par ce ressortissant. Si, ultérieurement, ce ressortissant vient à défendre lui-même ses intérêts dans le territoire ou à y être expressément représenté par une autre personne, la procuration ainsi présumée au profit du consul cessera d'avoir effet.

Article 33.

Si un consul exerce les droits visés à l'article 32 du présent titre, il sera, en cette matière, soumis à la législation territoriale et à la juridiction des tribunaux territoriaux de la même manière qu'un ressortissant de l'Etat de résidence. Il sera alors appelé en cause, non à titre personnel, mais comme représentant de ses ressortissants intéressés du fait de ses fonctions.

Article 34.

Les consuls et agents consulaires des Hautes Parties Contractantes sont seuls chargés des actes d'inventaire et autres opérations effectuées pour la conservation des biens et objets de toute nature laissés par les ressortissants, gens de mer et passagers qui décèderaient, soit à bord d'un navire de leur pays avant son arrivée dans le port ou dans le port

andra Statens territorium, skall vederbörande lokala myndighet omedelbart underrätta konsul, inom vars distrikt dödsfallet ägt rum. Konsuln skall å sin sida lämna motsvarande meddelande till den lokala myndigheten, därest han först erhållit kännedom om dödsfallet.

Artikel 32.

Då avliden person efterlämnar egen- dom i den mottagande staten samt medborgare i den utsändande staten, som icke är bosatt inom territoriet och icke är där företrädd genom utsett ombud, har rätt till eller reser anspråk på egendomen eller del därav, är konsul inom vars distrikt dödsboet utredes eller den han sätter i sitt ställe, behörig att företräda ifrågavarande medborgare i den utsändande staten i vad avser dennes rätt i dödsboet, såsom om uttrycklig fullmakt därtill hade utställts av honom. Därest han senare själv skulle bevaka sina intressen inom territoriet eller därstädes bliva till följd av egen förklaring företrädd av annan person, skall den fullmakt som konsuln anses ha haft upphöra att gälla.

Artikel 33.

Därest konsul utövar de befogenheter som avses i detta kapitel, artikel 32, skall han med avseende härpå vara underkastad territoriets lagstiftning och lyda under de lokala domstolarna på enahanda sätt som medborgare i den mottagande staten. Konsuln skall därvid kallas i målet icke personligen utan såsom på tjänstens vägnar företrädande den berörda medborgaren i den utsändande staten.

Artikel 34.

De Höga Fördragsslutande Parternas konsuler och konsularagenter skola ensamma ombesörja bouppteckning och andra åtgärder för tillvaratagande av egendom och alla slag av föremål som efterlämnas av medborgare i den utsändande staten, vilka äro sjöfolk eller passagerare på fartyg hemmahörande i denna och vilka avlida antingen ombord,

lui-même, soit à terre après le débarquement.

innan fartyget inkommit i hamn, eller i själva hamnen eller i land efter landstigning.

TITRE VI.

Navigation.

Article 35.

Lorsqu'un navire battant pavillon de l'Etat d'envoi se trouve dans un port de l'Etat de résidence, le consul ou l'agent consulaire compétent peut se rendre en personne ou envoyer des délégués à bord de ce navire après son admission à la libre pratique.

Il peut, en toute liberté, interroger le capitaine et les membres de l'équipage, examiner les papiers de bord, recevoir toutes déclarations sur le voyage, l'itinéraire et la destination du bâtiment et délivrer pour le compte de l'Etat d'envoi tous documents nécessaires à l'expédition du navire.

Le capitaine et les membres de l'équipage sont autorisés à communiquer avec le consul et à se rendre au poste consulaire.

Article 36.

Les consuls et agents consulaires compétents connaissent exclusivement du maintien de l'ordre intérieur et de la discipline à bord des navires marchands battant pavillon de l'Etat d'envoi.

Ils peuvent régler eux-mêmes les contestations de toute nature entre le capitaine, les officiers du navire et les membres de l'équipage, y compris celles qui concernent la solde et l'exécution du contrat d'engagement. Ils peuvent également exercer les pouvoirs qui leur sont attribués par l'Etat d'envoi en ce qui concerne l'engagement, l'embarquement, le licenciement et le débarquement des marins et procéder, le cas échéant, à l'hospitalisation et au rapatriement du capitaine ou des membres de l'équipage.

Article 37.

Les autorités de l'Etat de résidence n'interviendront dans aucune affaire survenue à bord du navire et ne procéde-

KAPITEL VI.

Sjöfart.

Artikel 35.

Då fartyg, förande den utsändande statens flagga, befinner sig i hamn i den mottagande staten, äger vederbörande konsul eller konsularagent, sedan fartyget inklarerats, personligen begiva sig ombord eller sända ombud för sig ombord.

Han äger obehindrat förhöra befälhavaren och medlemmarna av besättningen, granska skeppspapperen, upptaga förklaringar angående fartygets resa, resroute eller bestämmelseort samt för den utsändande statens räkning avlämna alla slags handlingar, som erfordras för fartygets resa.

Befälhavaren och besättningens medlemmar äga rätt att träda i förbindelse med konsul och uppsöka konsulat.

Artikel 36.

Det tillkommer uteslutande vederbörande konsul eller konsularagent att vidtaga åtgärder för upprätthållandet av inre ordning och disciplin ombord på handelsfartyg, förande den utsändande statens flagga.

Han äger själv avgöra alla slags tvister mellan befälhavaren, fartygets övriga befäl och medlemmarna av besättningen, inbegripet tvister rörande löner och fullgörandet av arbetsavtal. Han äger ävenledes utöva de befogenheter som den utsändande staten uppdragit åt honom beträffande sjömäns anställande, inställelse ombord, avskedande och avmönstring samt, vid behov, föranstalta om sjukhusvård och hemsändande av befälhavaren eller medlem av besättningen.

Artikel 37.

Den mottagande statens myndigheter skola icke befatta sig med någon händelse som inträffat ombord på fartyget

ront à aucune poursuite pour les infractions commises à bord, sauf dans l'un des cas suivants:

si la demande d'intervention est faite par le consul ou, en cas d'urgence, par le capitaine du navire, à charge pour ce dernier d'en rendre compte aussitôt que possible au consul;

s'il s'agit de désordres de nature à troubler la tranquillité et l'ordre public à terre ou dans le port, ou à porter atteinte à la santé ou à la sécurité publique;

si les infractions commises à bord sont punissables d'au moins 3 ans d'emprisonnement dans le territoire visé au premier alinéa de l'art. 1, ou de 4 ans d'emprisonnement dans les territoires visés au 2ème alinéa dudit article;

si des personnes étrangères à l'équipage se trouvent en cause;

si des membres de l'équipage ayant la nationalité de l'Etat de résidence se trouvent en cause, et à condition qu'il ne s'agisse pas de faits relevant du règlement disciplinaire du bord.

Les autorités de l'Etat de résidence devront prévenir en temps opportun le consul pour qu'il puisse assister aux visites, investigations ou arrestations qu'elles ont l'intention d'effectuer. L'avis adressé à cet effet indiquera une heure précise, et si le consul négligeait de s'y rendre ou de s'y faire représenter, il serait procédé en son absence.

Une procédure analogue devra être suivie au cas où les capitaines ou membres de l'équipage auraient à faire des déclarations devant les tribunaux ou administrations locales.

Les dispositions du présent article ne peuvent être opposées aux autorités de l'Etat de résidence pour tout ce qui concerne l'application de la législation et de la réglementation douanière, la santé publique et les autres mesures de contrôle concernant la police des ports, la sûreté des marchandises et l'admission des étrangers.

Article 38.

Les consuls et agents consulaires peuvent faire arrêter et renvoyer à bord,

och skola icke vidtaga någon laga åtgärd med anledning av brott som begåtts ombord, utom i följande fall:

därest begäran om ingripande göres av konsul eller, i brådskande fall, av fartygets befälhavare med skyldighet för denne att så snart som möjligt redogöra härför för konsulin;

därest fråga är om handlingar ägnade att störa lugnet och allmänna ordningen i land eller i hamnen eller att lända till men för den allmänna hälsovården och säkerheten;

därest å brott som begåtts ombord kan följa fyra års frihetsstraff inom territorium som sägs i artikel 1, första stycket, samt tre års frihetsstraff inom territorier som avses i samma artikels andra stycke;

därest personer icke tillhörande besättningen äro inblandade;

därest saken gäller medlemmar av besättningen, som äro medborgare i den mottagande staten, och under förutsättning att det icke rör sig om handlingar som falla under disciplinreglementet ombord.

Den mottagande statens myndigheter skola, i så god tid att han kan närvara, varsko konsul om visitationer, undersökningar eller anhållanden som de ha för avsikt att företaga. Underrättelsen härom skall ange visst klockslag, och därest konsulin underlåter att infinna sig eller låta sig företräda må förrättningen försiggå i hans frånvaro.

Motsvarande förfarande skall tillämpas för det fall att befälhavare eller medlemmar av besättningen skola avgiva förklaringar inför de lokala domstolarna eller myndigheterna.

Bestämmelserna i denna artikel kunna icke åberopas gentemot den mottagande statens myndigheter när det gäller tillämpningen av lagstiftning och föreskrifter angående tullar, folkhälsovården eller kontrollåtgärder i övrigt som röra ordningen i hamnar, varors beskaffenhet eller utlänningars inresa.

Artikel 38.

Konsul och konsularagent äga låta fasttaga och till fartyg hemmahöran-

un marin ou toute autre personne faisant partie, à quelque titre que ce soit de l'équipage d'un navire de l'Etat d'envoi qui aurait déserté sur le territoire de l'Etat de résidence, et sans lequel l'effectif de l'équipage serait insuffisant pour assurer la bonne marche du navire.

A cet effet, ils s'adresseront par écrit aux autorités locales compétentes et justifieront que la personne réclamée fait réellement partie de l'équipage, et que sa présence à bord est nécessaire pour assurer la bonne marche du navire. Sur une demande ainsi justifiée, la remise du déserteur ne peut être refusée, sous réserve de l'application des dispositions constitutionnelles des Hautes Parties Contractantes concernant le droit d'asile.

Si un déserteur a commis quelque délit à terre, l'autorité locale peut surseoir à sa livraison jusqu'à ce que le Tribunal ait rendu sa sentence et que celle-ci ait reçu pleine et entière exécution.

Les marins ou autres membres de l'équipage, ressortissants de l'Etat de résidence, sont exceptés des stipulations du présent article.

Article 39.

Les consuls peuvent, selon les prescriptions légales de l'Etat d'envoi, recevoir toute déclaration et établir tout document concernant:

1. l'immatriculation d'un navire dans l'Etat d'envoi ou sa radiation de l'immatriculation;
2. l'armement ou le désarmement d'un navire immatriculé dans l'Etat d'envoi;
3. l'inscription des mutations survenues dans la propriété d'un navire immatriculé dans l'Etat d'envoi et les hypothèques ou autres droits réels grevant ce navire.

Article 40.

Lorsqu'un navire battant pavillon de l'Etat d'envoi fait naufrage ou s'échoue sur le littoral de l'Etat de résidence, le consul ou agent consulaire compétent

de i den utsändande staten återföra sjöman eller annan medlem av besättningen, likgiltigt i vilken egenskap han tillhör denna, vilken rymt på den mottagande statens territorium och utan vilken besättningens styrka skulle vara otillräcklig för att säkra fartygets möjlighet att fortsätta sin färd.

För detta ändamål skola de skriftligen hänvända sig till vederbörande lokala myndigheter och styrka, att den efterlyste verkligen är medlem av besättningen samt att hans närvaro ombord är nödvändig för att säkra fartygets möjlighet att fortsätta sin färd. Göres en sålunda styrkt framställning, må rymlingens återförande icke vägras, med förbehåll likväl för tillämpningen av de Höga Fördragsslutande Parternas i lag givna bestämmelser rörande asylrätten.

Därest en rymling begått brott i land, må den lokala myndigheten låta med hans återförande anstå till dess domstol avkunnat dom samt denna helt verkställt.

Sjömän eller andra medlemmar av besättningen, som äro medborgare i den mottagande staten, äro undantagna från bestämmelserna i denna artikel.

Artikel 39.

Konsul äger, i enlighet med den mottagande statens i lag givna föreskrifter, mottaga förklaringar och uppsätta handlingar rörande:

- 1) fartygs registrering eller avregistrering i den utsändande staten;
- 2) utrustning eller uppläggning av fartyg registrerat i den utsändande staten;
- 3) anteckning av förändringar beträffande äganderätten till fartyg registrerat i den utsändande staten ävensom beträffande inteckningar eller andra sakrätter, som åvila sådant fartyg.

Artikel 40.

Då fartyg förande den utsändande statens flagga förliser eller strandar vid den mottagande statens kust, skall vederbörande konsul eller konsularagent så

en est informé aussitôt que possible par les autorités territoriales.

Celles-ci prennent toutes mesures pour maintenir l'ordre, assurer la protection du navire, des individus et biens naufragés et éviter les dommages qui pourraient être causés à d'autres navires ou aux aménagements portuaires.

Toutes les opérations relatives au sauvetage sont dirigées par le consul ou agent consulaire compétent avec l'assistance des autorités locales.

Le consul peut prendre en l'absence de l'armateur, toutes les dispositions convenables en ce qui concerne le sort du navire.

L'intervention des autorités locales ne donne lieu à la perception de frais d'aucune espèce, à l'exception du remboursement des dépenses nécessitées par les opérations de sauvetage et de conservation des biens sauvés et des frais qui seraient perçus dans des circonstances analogues sur les navires de l'Etat de résidence.

Les marchandises et bien sauvés du naufrage ne sont passibles de droits et taxes d'importation que s'ils sont livrés à la consommation intérieure dans le territoire de l'Etat de résidence.

Article 41.

Le consul ou agent consulaire compétent peut de même prendre après accord des autorités territoriales toutes les dispositions pour assurer la conservation et la destination de tous biens naufragés trouvés ou amenés sur le territoire de l'Etat de résidence et appartenant à des ressortissants ou à un navire de l'Etat d'envoi à condition que leurs propriétaires ou tous intéressés ne soient pas en mesure de prendre ces dispositions.

Article 42.

Toutes les fois qu'il n'y a pas de stipulations contraires entre les armateurs, chargeurs et assureurs, les avaries subies en mer par les navires de l'Etat d'envoi qui entrent dans les ports de l'Etat de résidence volontairement ou

snart som möjligt underrättas härom av de lokala myndigheterna.

De sistnämnda skola vidtaga alla åtgärder för att upprätthålla ordningen, för att säkerställa att av skeppsbrott drabbade fartyg, människor och last skyddas samt för att förebygga skador, som skulle kunna förorsakas på andra fartyg eller på hamnanläggningar.

Alla åtgärder som hänför sig till bärgningen skola ledas av vederbörande konsul eller konsularagent med de lokala myndigheternas hjälp.

I redarens frånvaro må konsul vidtaga alla lämpliga åtgärder i fråga om fartyget.

De lokala myndigheternas ingripande får icke giva anledning till uppbärande av avgifter av något slag utom såvitt gäller ersättning för utgifter som nödvändiggjorts av bärgningsarbetet och tillvaratagandet av räddat gods samt avgifter som under motsvarande omständigheter skulle ha uttagits av fartyg hemmahörande i den mottagande staten.

Last och egendom som räddats vid förlisning äro underkastade tull och importavgifter endast därest de utlämnas till förbrukning inom den mottagande statens territorium.

Artikel 41.

Vederbörande konsul eller konsularagent äger likaledes, efter erhållet samtycke från de lokala myndigheterna, vidtaga alla erforderliga åtgärder för att säkerställa att egendom från förlist fartyg, vilken påträffats på den mottagande statens territorium eller införts dit och som tillhör medborgare i den utsändande staten eller fartyg hemmahörande däri, tillvaratages och vidarebefordras, allt under förutsättning att dess ägare eller övriga rättsägare ej äro i tillfälle att vidtaga åtgärderna i fråga.

Artikel 42.

Så snart icke annat avtalats mellan redaren, lastens ägare och försäkringsgivaren, skola skador vid haveri med fartyg hemmahörande i den utsändande staten, vilket frivilligt eller för nödtvunget uppehåll anlöper hamn i den mottagande

par relâche forcée, sont réglées par les consuls ou agents consulaires à moins que les ressortissans de l'Etat de résidence ou ceux d'un tiers Etat ne soient intéressés aux avaries; dans ce cas et à défaut de compromis amiable entre toutes les parties intéressées, elles doivent être réglées par les autorités locales.

Dispositions finales.

Article 43.

En accord avec les règles du droit international, les consuls sont autorisés à exercer toutes fonctions conformes à la pratique consulaire reconnue par l'Etat de résidence.

Les actes accomplis à l'occasion de l'exercice des fonctions consulaires peuvent donner lieu à la perception des droits et taxes prévus à cet égard par la législation de l'Etat d'envoi.

Article 44.

Les différends entre les Hautes Parties Contractantes relatifs à l'application ou à l'interprétation de la présente convention qui n'auront pas été réglés par la voie diplomatique ou conformément au Traité de conciliation et d'arbitrage obligatoire signé à Paris, le 3 mars 1928, entre la France et la Suède, pourront être portés, à la requête de l'une des Parties, devant la Cour Internationale de Justice, pour être tranchés par elle, conformément à son statut.

Article 45.

L'entrée en vigueur de la présente Convention mettra fin, en ce qui concerne les territoires auxquels elle s'applique, aux effets des accords suivants:

a) déclaration concernant l'extradition des marins déserteurs, signée à Paris le 15 mai 1856;

b) articles 9 à 12 du Traité de Navigation conclu le 30 décembre 1881 entre la France et les Royaumes Unis de Suède et de Norvège;

c) déclaration du 19 mai 1886 pour régler le paiement des salaires dûs aux marins des pays respectifs ainsi que le traitement de leurs successions;

staten, regleras av konsul eller konsularagent, såvida icke medborgare i den mottagande staten eller i tredje stat äro berörda av skadorna; i så fall och i avsaknad av förlikning i godo mellan alla berörda parter skola skadorna regleras av de lokala myndigheterna.

Slutbestämmelser.

Artikel 43.

I överensstämmelse med folkrättens regler äger konsul fullgöra alla uppgifter som överensstämma med de sedvänjor i fråga om konsulatväsen, vilka den mottagande staten godkänner.

Åtgärder som vidtagas i samband med fullgörandet av konsulära tjänsteuppgifter må föranleda uppbärande av avgifter och skatter som i sådant hänseende föreskrivas i den utsändande statens lagstiftning.

Artikel 44.

Twist mellan de Höga Fördragsslutande Parterna rörande tillämpningen eller tolkningen av denna konvention, som icke kunnat lösas på diplomatisk väg eller i enlighet med Förliknings- och skiljedomstraktaten mellan Sverige och Frankrike, undertecknad i Paris den 3 mars 1928, må på begäran av endera parten hänskjutas till den internationella domstolen för att avgöras av denna i enlighet med dess stadga.

Artikel 45.

Vid ikraftträdandet av denna konvention skola, i vad avser de områden för vilka densamma är tillämplig, följande avtal upphöra att gälla:

a) deklaration om ömsesidigt utlämnande av förrymt sjöfolk, undertecknad i Paris den 15 maj 1856;

b) artiklarna 9—12 i sjöfartstraktaten mellan de Förenade Konungarikena Sverige och Norge och Frankrike, ingången den 30 december 1881;

c) deklaration den 19 maj 1886 angående utbetalandet av sjömän tillkommande hyra ävensom behandlingen av deras kvarlätenkap;

d) notes ministérielles concernant la franchise des droits d'entrée pour les effets de chancellerie destinés à l'usage des consulats, échangées à Paris les 25 juin, 23 et 31 juillet 1900.

d) ministeriella noter angående tullfri införsel av vissa konsulatrekvisita, utväxlade i Paris den 25 juni, 23 och 31 juli 1900.

Article 46.

La présente Convention entrera en vigueur à dater du jour de l'échange des instruments de ratification qui aura lieu à Stockholm, aussitôt que faire se pourra.

Elle demeurera en vigueur jusqu'à ce que l'une des Hautes Parties Contractantes la dénonce, moyennant un préavis d'une année.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et y ont apposé leur sceau.

Fait à Paris, le 5 mars 1955.

R. MASSIGLI
(L. S.)

K. I. WESTMAN
(L. S.)

Artikel 46.

Denna konvention skall träda i kraft på dagen för ratifikationsinstrumentens utväxling, vilken skall ske i Stockholm så snart sig göra låter.

Den skall förbliva i kraft till dess endera av de Höga Fördragsslutande Parterna uppsäger densamma, varvid ett års uppsägningstid skall gälla.

Till bekräftelse varav de befullmäktigade ombuden undertecknat denna konvention och därå anbragt sina sigill.

Paris den 5 mars 1955.

K. I. WESTMAN
(L. S.)

R. MASSIGLI
(L. S.)

Protocole de signature.

Pour l'application de l'alinéa 3 de l'article 9, de l'article 10 et de l'alinéa 2 de l'article 20, chaque Haute Partie Contractante se réserve le droit de déterminer, le cas échéant, la partie d'un impôt frappant les immeubles qui sera considérée comme représentant la rémunération d'un service rendu ou la contre-partie d'améliorations publiques locales.

Signaturprotokoll.

För tillämpningen av artikel 9 tredje stycket, artikel 10 och artikel 20 andra stycket förbehåller sig vardera av de Höga Fördragsslutande Parterna rätten att i händelse av behov bestämma den del av skatt, åvilande fast egendom, som skall anses representera ersättning för gjorda tjänster eller förbättring av allmänna anordningar på platsen.